Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2149 | 4 pagini — 20 bani | Joi 29 martie 1956

Despre ore și minute...

DESPRE ORE ȘI MINUTE — DESPRE TIMP. O temă care ni se pare importantă. Ne sculăm dimineața, pornim la lucru — în fabrică sau la școală, pe ogor sau în instituție — apoi, după un număr de ore de muncă, folosim fiecare timpul liber după plac.

Și socotim întreaga noastră activitate în timp — în ore, minute și secunde. Așa a fost întotdeauna.

Este adevărat că de-a lungul secolelor oamenii au înțeles diferit folosirea timpului. Intr-un fel înțelegeau exploatatorii, într-altfel exploatații. Pentru burghezi, de pildă, timpul înseamnă bani. Un proprietar de fabrici socotește zilele, orele și minutele în raport cu cîștigul obținut. Pentru el nu există iarnă, primăvară, vară sau toamnă, ci mort-sezon sau sezon. Exploatatul a privit însă întotdeauna ziua, orele și minutele în raport cu suferințele sau cu speranțele ce i le aduceau. Lucrînd în fabrica exploatatorului, muncitorul vedea cele 8—10—12 ore de muncă ca un calvar. Acest timp nu e al lui, ci al patronului; acele ceasornicului lucrează pentru capitalist, pentru obținerea unor profituri cît mai mari stoarse din sudoarea celor ce muncesc. De aceea pe vremea cînd în țara noastră fabricile aparțineau capitaliștilor, muncitorii nu erau interesați să folosească cît mai productiv timpul de muncă.

Astăzi însă fabricile și uzinele aparțin întregului popor, timpul lucrează acum pentru noi, cei ce muncim, iar munca noastră nu mai creează profituri pentru exploatatori, ci este în folosul celor ce muncesc. Cu toate acestea, la noi, nu toți oamenii folosesc la maximum timpul de lucru. Citiți raportul C.C. la cel de al II-lea Congres al Partidului și veți vedea că numai în cursul anului 1954 pierderile de timp productiv în industria republicană ajung la aproape 9.000.000 zile-om, din care 5.700.000 datorită absențelor nemotivate. Și în aceste cifre nu este cuprins timpul pierdut în cele 8 ore de lucru. Se pot da numeroase exemple, despre risipirea minutelor și orelor. La uzinele „Clement Gottwald" de pildă, în secția strungărie, zeci de tineri pierd mii de ore de muncă, fie prin lipsuri nemotivate, fie prin întîrzieri, fie prin plimbări fără rost prin secție în timpul zilei de muncă. Nu vom mai lua alt exemplu. Spuneți însă voi, dragi cititori: voi folosiți așa cum trebuie timpul de muncă? Știți voi cu cîte zile sau ore ați rămas datori poporului? Căci timpul aparține poporului. Pentru el, pentru fericirea lui, și deci și a fiecăruia dintre noi, în parte — muncim, creăm.

Cîți tineri nu mai întîrzie de la program! Cîți oare nu pierd ore întregi lingă mașină sau pe șantier, fără să facă nimic! Alături de ei clocotește munca. Adevărații oameni, pentru care viața înseamnă muncă, creație, efort — într-un cuvînt contribuție personală la făurirea unei vieți tot mai fericite — socotesc minuțios timpul. Timpul folosit din plin înseamnă industrie mai puternică, înseamnă recoltă mai bogată, înseamnă mai multe alimente, mai multă îmbrăcăminte, mai multe cărți. Un minut este adeseori insensibil pentru mulți; doar o simplă zvîcnitură a acelor ceasornicului. Dar minutele pierdute pe întinsul țării, în fiecare atelier sau secție, în biblioteci sau pe ogoare — înseamnă pierderi din fericirea noastră.

Folosirea timpului de muncă e doar un aspect al folosirii timpului. După un anumit număr de ore de lucru tinerii părăsesc uzina, facultatea etc. Unii preferă să vizioneze un film, alții să se plimbe pentru a respira aer curat, alții citesc, alții își rezolvă diferite treburi gospodărești, alții pur și simplu... nu fac nimic. Trebuie să ne îngrijoreze această din urmă categorie de tineri care au căpătat o adevărată artă în pierderea timpului. Nu ne mira de loc cînd, cu timp în urmă, întîlneam odraslele ale exploatatorilor, așa zișii „fii de bani gata" mărginiți și egoiști, care se străduiau în fel și chip să-și „omoare" timpul. Reprezentanți ai claselor sortite pieirii, aceștia purtau trăsăturile tipice ale clasei lor: lene, corupție, huliganism, depravare.

Pentru tineretul nostru de astăzi — care este produsul perioadei de construire a socialismului — sînt caracteristice minunatele trăsături morale ale omului noii epoci istorice. Asemenea trăsături înfrumusețează chipul celor mai mulți tineri și tinere din patria noastră. Avem însă și tineri înapoiați, tineri care taie frunză la cîini, sau care „folosesc" timpul liber în beții sau în acțiuni care dăunează serios dezvoltării lor pe un drum sănătos. Ce se poate spune, de pildă, despre unii studenți de la Facultatea de Arhitectură din București, care își pierd nopți de-a rîndul la jocuri de cărți, neputînd să înțeleagă că o astfel de „folosire" a timpului, păgubește profund formării lor ca specialiști capabili în profesiunea aleasă?

In țara noastră există numeroase mijloace de folosire a timpului liber în mod plăcut și instructiv, începînd de la cluburi și cămine culturale și pînă la terenurile de sport. Dar nimic nu poate înlocui munca educativă a colectivului, care trebuie să lămurească pe cel ce încă nu înțelege însemnătatea folosirii timpului, că fiecare minut întrebuințat cu folos este o treaptă spre ridicarea lui morală, intelectuală, profesională. Formarea opiniei publice în rîndurile tineretului, opinie care să convingă cu răbdare, să judece, să condamne pe cei cu o conștiință înapoiată — aceasta este una din cele mai de seamă sarcini ale organizațiilor utemiste.

Fiecare tînăr visează. Unul se vede un vestit tehnician, altul un as sportiv, altul un renumit om de știință. Este în firea tineretului să viseze și să-și dorească să realizeze în viață ceva deosebit, nou. La fel au visat în tinerețea lor renumiți savanți ca Babeș, Marinescu, Traian Vuia etc. — ale căror realizări și exemple de viață activă constituie o mîndrie pentru poporul nostru. Ceea ce însă a determinat ascensiunea lor pe culmile cele mai înalte ale științei a fost nu numai talentul, ci și munca încordată, căreia i-au consacrat cea mai mare parte a vieții lor.

Vor trece anii și la tîmple ne vor apărea fire argintii. In jurul nostru nepoții vor păși la rîndul lor în viață și privirile lor se vor îndrepta spre noi întrebătoare. Ce răspunsuri le vom da la marile întrebări ale vieții? Va fi cea mai mare fericire pentru noi dacă în acele clipe nu va trebui să roșim, ci cu justificată mîndrie, le vom putea vorbi despre viața noastră trăită demn, intens. „Generația noastră nu a pierdut timpul și nici nu a încercat să-l „omoare", — noi ne-am făcut datoria, am construit socialismul". Iată ce trebuie să dorim a putea spune copiilor și nepoților noștri!

Dar, pentru ca în viitor întreaga noastră generație să poată spune astfel de cuvinte, avem astăzi de lucru. Multe avem de făcut, dar, în primul rînd, avem datoria să trezim la conștiință socialistă pe fiecare tînăr. Trebuie să privim în față realitatea: cei mai mulți dintre tinerii care nu folosesc cum trebuie timpul de muncă sau timpul lor liber, nu înțeleg încă bine legătura strînsă ce există între folosirea fiecărui minut și îndeplinirea propriilor lor năzuințe. Mulți cred încă că chiulul, indisciplina, pierderea timpului fără folos sînt probleme care nu au nimic de-a face cu făurirea unei vieți tot mai bune. Este deci vorba de a învinge concepții înapoiate, o anumită inerție care constituie o piedică serioasă în mersul nostru înainte. Oare cine altcineva decît organizația revoluționară de tineret poate ajuta mai bine tinerilor să învingă această inerție și să-și formeze o concepție justă, înaintată despre viață, despre îndatoririle lor în societate? Inlăturînd cu hotărîre și curaj din activitatea lor metodele birocratice de muncă, vorbăria goală, organizațiile U. T. M. trebuie să ajute concret pe tineri să înțeleagă legătura strînsă ce există între folosirea deplină a timpului de muncă și a timpului liber și țelurile noastre de construire a unei vieți tot mai îmbelșugate.

Numai atunci cînd — prin folosirea a cît mai diverse metode de muncă educativă — organizațiile U.T.M. vor reuși să determine la tineri înțelegerea acestui fapt, ele vor putea raporta partidului succese și mai mari în mobilizarea întregului tineret la opera de construire a socialismului.

„Scînteia tineretului"

Colectiviști harnici

CONSTANȚA. — (De la corespondentul nostru). — După ce adunarea generală a aprobat planul desfășurării campaniei agricole de primăvară, colectiviștii din cele trei brigăzi de cîmp de la gospodăria colectivă „Olga Bancic" din comuna Palazul Mare, regiunea Constanța, au pornit chiar de a doua zi să însămînțeze suprafața planificată. Și din primele zile de lucru ei au muncit cu hărnicie. Dovadă sînt realizările obținute. Numai în două zile colectiviștii au însămînțat 34 hectare cu mazăre și 12 hectare cu orz.

Cea mai mare suprafață a fost însămînțată de brigada a II-a, condusă de Valeriu Terente. Din această brigadă s-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Dionisie Dima, Ilie Pătrașcu, Ion Martagna și alții.

Însămînțările vor începe în tarlale

In regiunea Timișoara au început lucrările agricole de primăvară. In aceste zile în raionul Oravița activiștii de partid și de stat împreună cu tehnicienii agronomi și mecanizatorii de la stațiunile de mașini și tractoare au intensificat munca politică de popularizare a experienței dobîndită de regiunea Galați în lucrarea pămîntului în tarlale. Țăranii muncitori Andronache Ciurescu, Alexe Băieș și Ilie Ciulu din comuna Oravița care au încheiat contracte cu S.M.T. Vrăniuț au hotărît, pentru a folosi cu mai mult spor tractoarele, să lucreze pămîntul în tarlale. Alături de ei au venit și alți țărani muncitori din comună, formînd zilele trecute 3 tarlale în suprafață de 86 ha. Ei au ales un comitet de conducere. In comuna Ticvaniu Mare au fost organizate 6 tarlale în suprafață de 114 ha. In comuna Vrani, numeroși țărani muncitori care au pămînturile învecinate au format tarlale ce ocupă peste 120 ha.

PRIMELE ÎNTRECERI

Ieri au început în sala Floreasca din Capitală primele întreceri ale finalei pe țară a Spartachiadei de iarnă a tineretului, la șah și tenis de masă.

In fotografie: un aspect din timpul partidei desfășurate în cadrul grupei fete-sat între M. Grecu, din regiunea Craiova și E. Ionescu din regiunea Constanța.

TINEREȚEA ne e dragă

ÎMPREUNĂ

In clișeu: Un aspect din sală în timpul mitingului. Medalionul îl înfățișează pe Orlando Gomes vorbind. Foto: R. COSTIN

Pe bulevardul Muncii — dincolo de marele stadion — se înalță o seamă de blocuri muncitorești. Aici se găsește și un club al muncitorilor de la uzinele „23 August". Aseară clubul a cunoscut o animație deosebită. Sute de tineri au venit să sărbătorească încheierea Săptămînii Mondiale a Tineretului împreună cu tinerii de peste hotare ce ne vizitează țara.

Mitingul a fost deschis de secretarul organizației de bază U.T.M. — Cojocaru Dumitru. A luat apoi cuvîntul Gh. Ștefănescu — membru în comitetul U.T.M. — care a expus pe scurt înfăptuirile tineretului uzinei.

Oaspeții și-au notat aceste lucruri în carnete.

Orlando Gomes, secretar al F.M.T.D., în cuvîntul său a rostit:

— Prieteni! Noi plecăm de aici cu inima plină de impresiile culese din țara voastră. Toate calomniile la adresa R.P.R. se sparg ca valurile de stînci. Noi cunoaștem acum mai mult ca altădată adevărul, iar acest adevăr îl vom povesti și tinerilor din țările noastre.

Tînărul englez Derek Stone — a spus:

— Eu am avut prilejul zilele acestea să cunosc Romînia. Dacă ați veni și voi prin țara mea — Anglia — ați întîlni lucruri așa cum au fost prezentate de Charles Dickens, așa au rămas și azi. Tocmai de aceea sînt entuziasmat pînă în adîncul inimii de traiul, de viața și de felul în care puteți să vă petreceți voi timpul după ce ieșiți din uzină.

In același fel au vorbit și Sigurdur Cristianson — secretar al Uniunii Naționale a ucenicilor din Islanda, Lo Seick Bara — secretar al Uniunii Tineretului din Senegal și Jean Malvazio — din partea Uniunii Tineretului Republican Francez.

Participanții la miting au ascultat cu atenție cuvîntările prietenilor lor de peste hotare.

In rîndul întîi se aflau Tudor Puiu, Avatajitei Ion, Ion Dinu și Duță Constantin. Se simțeau mîndri că trăiesc într-o țară în care muncitorii nu mai sînt chinuiți de grija zilei de mîine...

Mitingul a luat sfîrșit. Urmează o seară de dans și de bună voie.

Intr-un colț ferit de perechile de dansatori se găsește tînărul Jean Malvazio. E asaltat de tinerii Sorescu Eugen, Bunescu Petre, Odagiu M. și Duță Petre. Ce fac aici? Iau autografe, notează adrese. E și firesc.

Dincolo spre scenă se află tînărul senegalez. In franceză el se înțelege de minune cu strungarul utemist Gheorghe Aștefanei. E de mirare? Nu! Doar strungarul e și elev al liceului seral de pe lîngă uzină. Deodată muzica începe să cînte „Perinița". Oricît de importante ar fi discuțiile, de la aceasta nu se poate lipsi.

E doar un dans tradițional al întîlnirilor prietenești dintre tineri. Să nu lipsim nici noi. Senegalezul este ales. Dinții îi sclipesc. Zîmbește încurcat. Și totuși e rîndul său. Va ști oare să se descurce? Să nu ne îngrijim de asta. A și sărutat-o pe Elena Aron de la secția de mecanică ușoară.

Timpul trece. Să mergem. Tinerii noștri strîng mîinile oaspeților. La revedere, prieteni! Iar năframele și batistele flutură deasupra capetelor în semn de rămas bun...

ION TEOHARIDE

PE SCURT

★ Delegațiile de tineri de peste hotare, care se află la noi în țară cu ocazia sărbătoririi Săptămînii Mondiale a Tineretului au vizitat marți Institutul de Folclor.

Delegația engleză s-a întîlnit cu credincioșii baptiști din Capitală. Cu acest prilej, Derek Francis Stone, preot baptist, membru al delegației de tineri din Marea Britanie, a ținut o predică în fața a numeroși credincioși.

Membri delegațiilor au fost primiți de membrii din conducerea Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, cu care s-au întreținut îndelung.

★ Ieri seara, membrii delegațiilor au asistat la un spectacol de gală oferit de Ansamblul de cîntece și dansuri al U.T.M., cu prilejul încheierii Săptămînii Mondiale a Tineretului.

★ E seară. La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice au venit tineri din toate colțurile Capitalei.

Tovarășa Florica Lupașcu a deschis simpozionul dînd apoi cuvîntul comsomolistei Tatiana Florova.

Ea a vorbit despre succesele comsomoliștilor, despre faptul că imediat după cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., comsomoliștii au început să lupte pentru îndeplinirea sarcinilor mărețe ce le-au revenit.

La cuvînt au urmat apoi tînărul student chinez Șiu Van-de și coreeanul Kim Un Be. In cele două republici populare, viața tineretului este plină de fapte minunate. A urmat apoi reuniunea tovărășească, cu dans, cîntec și veselie.

LUCRĂRILE SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Miercuri au continuat lucrările celei de a 8-a sesiuni a Marii Adunări Naționale.

La discuțiile asupra Proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956 au luat cuvîntul deputații: Balaș Baltagiu, din circumscripția electorală Piatra Neamț, regiunea Bacău, Gheorghe Stan, din circumscripția electorală Pătîrlagele, regiunea Ploești, Aspazia Anania, din circumscripția electorală Bucecea, regiunea Suceava, Stelian Moraru, din circumscripția electorală Brăila-Nord, regiunea Galați, Petre Drăgoescu, din circumscripția electorală Bîrzava, regiunea Timișoara, Vasile Dicu, din circumscripția electorală Sighișoara, regiunea Stalin, acad. Gh. Călinescu, din circumscripția electorală Brăila-Sud, regiunea Galați, Carol Loncear, din circumscripția electorală Reșița, regiunea Timișoara, ministrul Industriei Materialelor de Construcții, Filip Geltz, din circumscripția electorală Lovrin, regiunea Timișoara, Iosif Sîrbu, din circumscripția electorală Mercurea, regiunea Hunedoara, State Ionescu, din circumscripția electorală Filimon Sîrbu, orașul București, Nicolae Ciocan, din circumscripția electorală Ivănești, regiunea Iași, St. Bontea, din circumscripția electorală Radomirești, regiunea București, Florian Dănălache, din circumscripția electorală Teleajen, regiunea Ploești.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri.

In continuarea discuțiilor au luat cuvîntul deputații: Gh. Hossu, din circumscripția electorală Medgidia, regiunea Constanța, ministrul Agriculturii, N. Sălăgeanu, din circumscripția electorală Salonta, regiunea Oradea, Ludovic Csupor, din circumscripția electorală Tg. Mureș-Sud, orașul Tg. Mureș, acad. N. Gh. Lupu, din circumscripția electorală Botoșani, regiunea Suceava, Petre Jurcă, din circumscripția electorală Cluj-Est, orașul Cluj.

Au luat apoi cuvîntul tovarășii Al. Sencovici, ministrul Industriei Ușoare, C. Teodoru, ministrul Industriei Alimentare și J. Podoleanu, prim locțiitor al ministrului Comerțului Interior pentru a răspunde la o serie de probleme ridicate de deputați cu privire la activitatea ministerelor respective.

Proiectul de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956 a fost citit și supus aprobării deputaților.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate, pe articole și în întregime Bugetul de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956.

Lucrările sesiunii continuă. (Agerpres)

Mai multe șarje rapide

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — O nouă șarjă rapidă — o nouă victorie. Tinerii oțelari din brigada de tineret condusă de oțelarul Traian Bîrlea au astăzi cu ce se mîndri. Pe grafic, în dreptul brigăzii, a fost înscrisă la 27 martie o depășire de 20,1 la sută oțel peste plan. Au mai fost trecute și 21 de șarje rapide pe care le-a dat brigada de la începutul lunii și pînă acum. Brigada prim-topitorului Bîrlea Traian se află în fruntea întrecerii pentru 600 de șarje rapide pe schimb într-un an.

La fel de harnici au fost și oțelarii din brigada lui Forțu Petru. Lucrează la cuptorul nr. 2, împreună cu prim-topitorul Bîrlea Traian și Andruț Gheorghe. Brigada sa a dat în primele 26 de zile ale lunii acesteia cu 19,6 la sută mai mult oțel peste plan elaborînd 20 de șarje rapide.

Pe întreaga secție sarcinile de plan au fost depășite pînă în ziua de 27 martie cu 6 la sută.

Colectivul secției a elaborat de la începutul lunii pînă acum 211 șarje rapide.

Fabrica de antibiotice din Iași este înzestrată cu cele mai moderne mașini și instalații.

Iată în fotografia noastră pe utemista Maria Ardeleanu din secția de fermentare, supraveghind aparatele de control ale unui cazan. Operația fermentării în procesul de obținere a penicilinii fiind automatizată, în această secție lucrează puțini muncitori.

Din nou în S.M.T.

In toamna anului 1952, vreo șapte tractoriști și șefi de brigadă de la S. M. T. Inotești, din apropierea Mizilului, și-au luat rămas bun de la tovarășii de muncă, de la prieteni, de la cei mai apropiați și s-au împrăștiat în toate colțurile țării — s-au dus să-și satisfacă serviciul militar.

Neastîmpărul provocat de gîndul că se vor întîlni cu oameni noi, că vor cunoaște locuri noi, li se citea pe față. Dar o privire aruncată în fugă spre tractorul dat în primire altuia sau spre băieții din brigadă, pe care deacum înainte îi va conduce altul, năștea un dor aprins de tot ce lăsau aici. Nu plecaseră încă, dar parcă mai aveau mult de stat? Doar cîteva minute pentru o strîngere de mînă, o rugăminte: „Să ai grijă de tractor", „Să ai grijă de băieți..."

...Departe, pe tot cuprinsul țării, tractoriștii — acum ostași — învățau cum să-și apere patria, și-și îmbogățeau cunoștințele profesionale. Adesea, în orele de repaus, se strîngeau în grupuri și vorbeau, vreme îndelungată, despre casă, despre locul de muncă.

★

Intr-un caier nevăzut își deapănă gîndurile Dumitru Ioniță... Inainte de a pleca în armată era șeful uneia dintre brigăzile fruntașe pe stațiune... Toți erau băieți buni... Numai Costică Pană se tîra mai agale... Cînd a plecat din stațiune conducerea brigăzii lui a luat-o în primire Constantin Neagu; era cel mai destoinic, era fruntaș.

— Să ai grijă de băieți, Costică, și să păstrezi nepătată cinstea brigăzii. Să-mi trimiți vești că sînteți mereu printre cei dintîi.

De cîteva ori i-a scris lui Ion Matache, mecanicul de sector, care se îngrijea și de brigada lui! Din fiecare rînd năvălea un dor fierbinte de stațiune, de băieți, de tractoare, de munca de acolo. Odată a avut o permisie de cîteva zile. S-a dus pe acasă, și-a văzut familia, dar pașii l-au purtat de acolo în grabă spre stațiune. Brigada lui avea acum un alt șef, pe Ion Nistor. Au stat de vorbă despre toate cele ce s-au petrecut de la plecarea lui. Nistor i-a spus că-i tare mulțumit de băieți și de tractoare, iar brigada se numără tot printre fruntașe. 1 Mai l-a sărbătorit în stațiune, alături de tovarășii lui de muncă. A plecat apoi la unitate. Și s-au scurs alte zile de pregătire militară, politică și profesională și au avut loc alte discuții despre casă, despre muncă.

O dată cu Ioniță, au mai plecat din S.M.T. Inotești Gheorghe Vintilă, Leonida Nițu, Gheorghe Catrinoiu și alții. Au trimis acasă și foștilor tovarăși de muncă scrisori, au primit răspuns. Și rîndurile scrisorilor împleteau o legătură strînsă, nevăzută, cu cei din mijlocul cărora plecaseră.

Fiecare victorie cîștigată de cei din stațiune sau de cei pe pămîntul cărora lucrau cu tractoarele, îi bucura nespus și o considerau ca o victorie a lor, a fiecăruia.

Rînd pe rînd, au primit vestea înființării întovărășirilor din Tomșani, Degerați, Vadu-Săpat, Lapoși și altele. Aceste victorii în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii reflectau și o parte din munca lor, a mecanizatorilor.

Intr-o zi, Leonida Nițu a cumpărat o carte poștală și i-a scris lui socru-său că e bine să intre și el în întovărășire, pentru că mare bogăție de recolte pot scoate cei ce lucrează pămîntul cu tractoarele S.M.T. I-a scris o dată, de două ori, i-a pomenit despre faptul că aproape în fiecare săptămînă, în raza de activitate a S.M.T.-ului lui se naște cîte o întovărășire agricolă. Peste cîtăva vreme a primit veste că bătrînul s-a întovărășit.

Au trecut apoi alte zile de instrucție și de învățătură...

Toamna anului 1955. Cel dintîi s-a întors în stațiune Gheorghe Catrinoiu. S-a învîrtit prin atelier, a dat mîna cu cîțiva băieți. A cutreierat toată stațiunea, dar n-a întîlnit pe nici unul din cei care plecaseră în armată o dată cu el. A plecat acasă, s-a întors din nou în stațiune, a reparat două șasiuri de tractor, a luat parte la montarea motoarelor care veneau de la centrul mecanic. N-a înțeles totuși că sarcina lui era să rămînă în stațiune și să contribuie alături de ceilalți, la îndeplinirea planului. Intr-o zi, a plecat acasă și nu s-a mai întors o lună încheiată. Neastîmpărul nu-i dădea pace; acasă se simțea și mai singur. A venit din nou la S.M.T. Acum sosiseră și Dumitru Ioniță și Gheorghe Vintilă și Gheorghe Popa și toți ceilalți.

— V-ați întors?

— După cum vezi.

— Și aveți de gînd să rămîneți în stațiune?

— Păi, doar n-am venit aici de florile mărului. Auzi întrebare la el!

O clipă descumpănit, Catrinoiu n-a știut ce să facă. Ar fi vrut să le spună că nici el n-a venit la S.M.T. ca să plece din nou, dar a tăcut.

Utemistul Ioniță l-a luat atunci deoparte și a discutat cu el multă vreme. Ce i-a spus, ceilalți nu știu, pentru că fiecare și-a văzut de treaba lui. Un singur lucru însă au observat: de atunci, Catrinoiu n-a mai plecat din stațiune și se străduiește să se achite conștiincios de fiecare sarcină.

Iată-i acum pe toți strînși în jurul acelorași motoare și mașini de care se despărțiseră cînd au plecat în armată. Strădania pe care au depus-o ei, alături de ceilalți mecanizatori, la repararea tractoarelor și mașinilor necesare în campania de primăvară, a fost încununată de succes; S.M.T. Inotești a terminat reparațiile în ziua de 20 februarie.

In curînd vor porni pe teren. S-au petrecut însă unele schimbări. Dumitru Ioniță nu va mai conduce o brigadă, ci va veghea ca motoarele mai multor brigăzi să funcționeze fără întrerupere: este mecanic de sector. Gheorghe Vintilă conduce acum brigada a V-a, fosta brigadă a lui Ioniță. Tractoriștii sînt toți noi, pentru că cei pe care-i lăsase Ioniță cînd a plecat în armată au crescut: unul e mecanic de atelier, altu-i șef de brigadă, altul rutierist.

Mai au acum, alături de ei, un șef de brigadă nou — pe Stelian Popa, care s-a întors din armată o dată cu ei. In armată se calificase șofer, dar carnetul îl poartă în buzunar și-l va folosi atunci cînd va avea nevoie stațiunea. El s-a întors să lucreze cu tractoarele, așa cum a lucrat la gospodăria de stat din Ciorani, înainte de a pleca în armată...

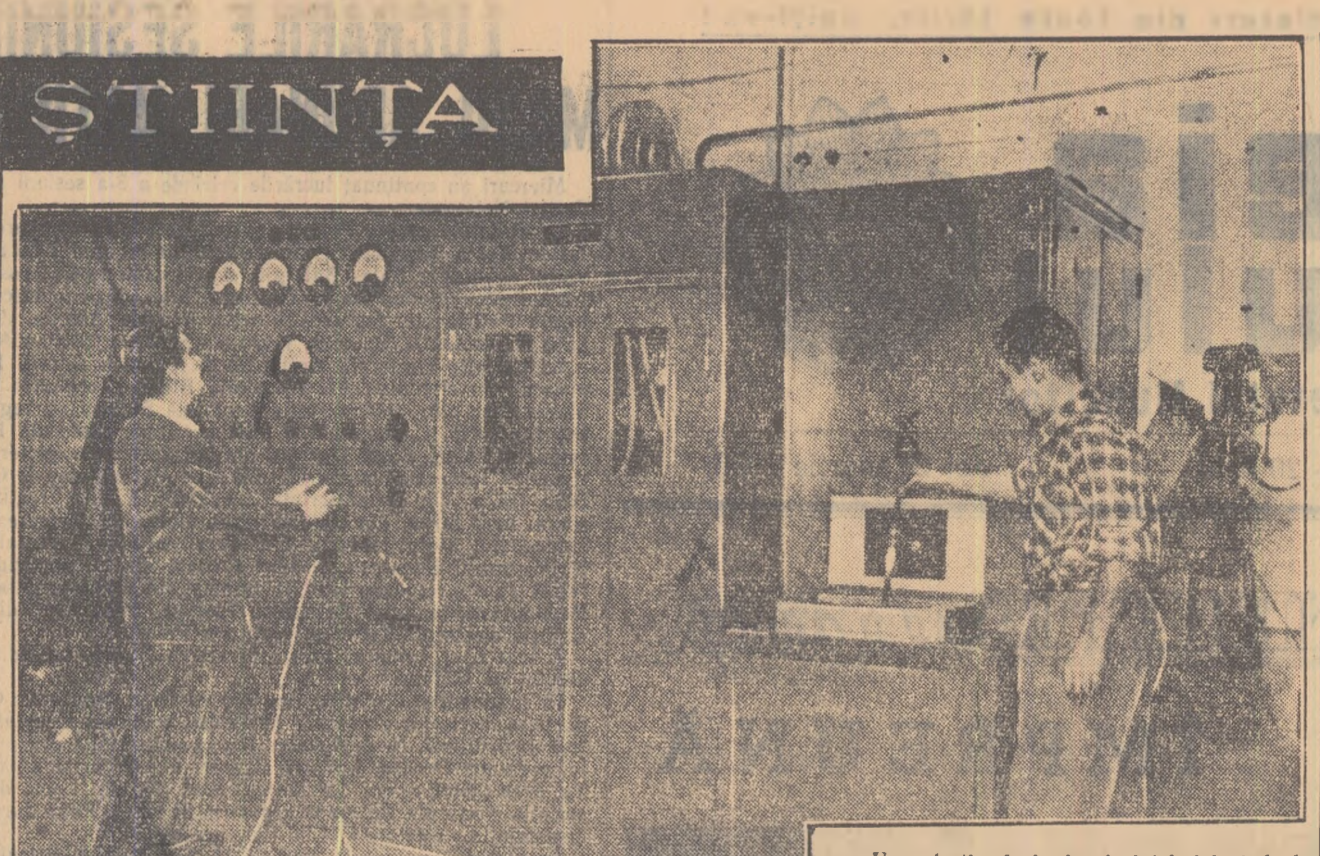
Pînă anul acesta, cea mai mare realizare obținută de S.M.T. Inotești în îndeplinirea planului anual de producție a fost de 80 la sută. Știți ce spun acum tovarășii din conducerea stațiunii și mecanicii mai vîrstnici? „După elanul și priceperea cu care au pornit la muncă băieții aceștia, imediat ce au venit din armată, lucrurile să meargă mult mai bine".

Există toate condițiile ca dorința aceasta să fie îndeplinită!

N. SIMIONESCU

ȘTIINȚA pentru TOȚI

ȘTIINȚA

Un colectiv de ingineri și tehnicieni de la Institutul de Cercetări și Proiectări Electrotehnice a realizat pentru prima oară în țara noastră un generator electronic de înaltă frecvență și mare putere.

FOTO Agerpres

„ATENȚIUNE! Dăm ora exactă"

De cîte ori nu auzim la posturile noastre de radio cuvintele: „Atențiune! Dăm ora exactă!" Multora poate li se pare un fapt banal. Cu toate acestea, ora exactă are o mare importanță.

Precizia în timp este necesară în măsură mai mare sau mai mică în aproape toate ramurile de activitate. Din păcate, nu există ceas care să meargă cu o precizune extremă. Schimbările atmosferice, căldura și frigul, o zguduitură întîmplătoare și multe alte asemenea fenomene deranjează cu timpul pînă și cel mai precis cronometru. De aci apare nevoia de a compara mersul instrumentelor pentru măsurarea timpului cu un ceasornic care să funcționeze fără erori. Un asemenea cronometru perfect ni-l oferă natura.

Se știe că din cauza mișcării de rotație a pămîntului în jurul axei sale, toate astrele parcă se mișcă pe bolta cerească de la răsărit la apus. Observîndu-se trecerea prin cîmpul unei lunete astronomice a diverselor astre — pentru care se calculează dinainte ora trecerii — se poate stabili ora exactă.

Determinarea timpului este astăzi una din cele mai importante preocupări ale observatoarelor astronomice. Aici se găsesc pendule astronomice, construite cu cea mai mare grijă, ținute în pivnițe adînci spre a fi ferite de trepidații și păstrate la temperaturi și la presiuni constante sub clopote de sticlă. Observatorul Astronomic din București are două astfel de pendule care determină ora exactă cu o precizie de ordinul sutimilor de secundă.

Ora exactă este difuzată locuitorilor țării noastre prin intermediul stațiilor naționale de radio-emisie. Radiodifuziunea noastră a fost dotată cu o instalație modernă de ceasuri electrice care au însă o precizie de „numai" plus sau minus 0,2 secunde în 24 de ore. De aceea una din pendulele speciale ale Observatorului Astronomic din București trimite prin intermediul unor contacte ce le stabilește, cîte un impuls electric în fiecare secundă la instalația de ceasuri a Radiodifuziunii. (Impulsurile sînt niște curenți de foarte scurtă durată și ele sînt „aduse" la Radiodifuziune prin cablu). Aceste impulsuri corectează automat instalația de ceasuri electrice a Radiodifuziunii.

Să asistăm acum în una din cabinele de regie tehnică ale Casei Radiofoniei la transmiterea orei exacte. Operatoarea de serviciu se pregătește să dea „ora exactă". Ea acționează o cheie și în același moment pe pupitrul crainicei din studioul alăturat se aprinde un semnal alb care înseamnă „atenție". O clipă mai tîrziu, în fața operatoarei se aprinde un semnal verde: crainica a răspuns în acest fel „sînt gata". Operatoarea deschide „calea". Pe pupitrul crainicei se aprinde de data aceasta un bec roșu care înseamnă „ești în emisie", și crainica pronunță cuvintele bine cunoscute: „Atențiune, dăm ora exactă... La al 5-lea semnal va fi ora..." O nouă semnalizare și operatoarea acționează o cheie care cuplează automat instalația de ceasuri ale Radiodifuziunii cu stațiile de emisie. După cîteva clipe, în difuzoarele aparatelor de radio răsună cele 5 secunde care marchează ultimele 5 secunde ale minutului. Acum se dă un nou anunț: „A fost ora..." și programul continuă.

Foto: R. COSTIN

Mari oameni de știință

ARITMOGRIF

A

14 6 13 6 20 6 | 5 | 6 10
1 7 5 | 16 | 8 9 23
10 7 10 | 4 | 14 6 10
11 7 23 2 | 4 | 20
3 6 1 8 23 | 20 | 4 3
20 8 2 | 16 | 6 20
10 4 3 16 6 23 15 | 7 | 15 8 5
4 10 7 20 | 1 | 7 10 14 6 10
7 10 4 3 | 8 | 20 20 7
12 23 7 | 20 | 17 14 4 20
8 4 20 5 | 16 | 8 4 20
12 8 | 23 | 5 13 7 20
4 23 8 20 8 3 | 9 | 23 4 8
11 8 5 3 7 23 | 16 | 8 5
1 7 23 19 | 6 | 20
5 17 6 15 8 14 | 16 | 4 20
14 7 10 6 | 4 | 5 4 8 23

B

De la A la B cuvinte des întîlnite în paginile noastre științifice

MONOVERB ATOMIC
4 — 7

FI+E

NOTE bibliografice

„ELECTRICITATE ATMOSFERICĂ"

Pentru cititorii tineri, broșura „Electricitatea atmosferică" de M. Herovanu apărută de curînd în colecția de Știință și tehnică a Academiei R.P.R. va fi poate mai greu de citit, constituind o așa zisă „nucă tare". Într-adevăr, în cursul expunerii apar o serie de relații matematice, unele mai simple, altele mai complicate, pentru care sînt necesare o serie de cunoștințe de specialitate.

Dar toți aceia pe care-i interesează problemele electricității atmosferice vor găsi în cele 54 de pagini ale broșurii o expunere cuprinzătoare asupra complexului de fenomene constituit de electricitatea atmosferică.

În afară de aceasta, mulți dintre cititori vor mai afla un alt lucru foarte important pe care de multe ori broșurile de popularizare îl ascund. Ei vor vedea că fără cunoștințe de matematică și fără un studiu serios nu se poate concepe o înțelegere profundă a complexității fenomenelor naturii.

UMOR

IN „VIZITA"

Vestitul savant Nikolai Egorovici Jukovski, părintele aviației ruse, era un om foarte distrat. Odată, după ce a stat de vorbă

o seară întreagă cu un grup de amici în propriul său salon, el se ridică și, căutîndu-și pălăria, începu să-și ia rămas bun de la cei prezenți, murmurînd:

— Am stat cam mult, domnilor, e timpul să plec.

COMPARAȚIE

Un tînăr student care dorea fierbinte să învețe să vorbească frumos fu sfătuit de cineva să asculte lecțiile lui Timireazev și ale profesorului N.

— Cum puteți pomeni împreună aceste nume? — se indignă studentul. Marele Timireazev și, alături, profesorul N. — gîngav și lipsit de talent!

— Tocmai de aceea, — i s-a răspuns. De la Timireazev vei învăța cum trebuie să vorbești, iar de la profesorul N. — cum nu trebuie.

Pagină realizată de:
A. Calistrat, B. Iosub, A. Negru, A. Oprescu, I. Sava, D. Stoica, J. Wagner.

Explozie în SOARE

23 februarie 1956... La Moscova și Londra, Chicago și Tokio oamenii de știință au observat o intensificare considerabilă a fluxului de raze cosmice care vin din soare. In decurs de 24 de ore în unele regiuni ale lumii, radiocomunicațiile au fost întrerupte cîtva timp. Agenția „United Press" a transmis din Tokio că la 23 februarie radiocomunicațiile au fost întrerupte pe întregul teritoriu al Asiei și în unele regiuni ale Australiei. În această zi legăturile telefonice și telegrafice internaționale din aceste regiuni nu au funcționat timp de 36 de minute.

Care a fost cauza acestor perturbații?

In noaptea de 23 februarie în soare a avut loc o explozie uriașă care a provocat bombardarea intensă a pămîntului cu raze cosmice. Explozia s-a produs cu o forță uriașă. Savanții sovietici consideră că această explozie a fost de 5—10 ori mai puternică decît toate exploziile de acest gen din soare cunoscute pînă acum. Fizicienii de la Universitatea din Chicago au declarat că forța exploziei a fost egală cu forța exploziei unui milion de bombe cu hidrogen.

Cu toată forța sa, fenomenul produs în soare la 23 februarie nu este fără precedent. Asemenea fenomene au avut loc și în trecut căpătînd denumirea de erupții cromosferice solare. Erupții puternice însoțite de o creștere bruscă a fluxului de raze cosmice s-au mai observat la 28 februarie și 7 martie 1942, la 25 iulie 1946 și la 19 noiembrie 1949. Ele sînt mișcări turbulente în atmosfera soarelui ale unor mase uriașe de materie ionizată, determinate de procese termonucleare care se petrec în interiorul său. Datorită acestora, pe o suprafață de sute de milioane de kilometri pătrați se intensifică considerabil strălucirea cromosferei — o parte din atmosfera solară. Se intensifică și fluxul de raze ultraviolete care ajungînd pe pămînt sînt absorbite de straturile superioare ale atmosferei sale pe care le ionizează puternic.

Aceste explozii cosmice nu prezintă nici un fel de pericol pentru oameni.

In partea luminată a globului, undele scurte de radio care de obicei se reflectă din nou la suprafața pămîntului, datorită straturilor de aer ionizate (ionosfera), încetează să se mai reflecte, ceea ce duce la o scurtă întrerupere a radiocomunicațiilor internaționale.

Ultimul bombardament cu raze cosmice a fost observat și în Uniunea Sovietică. La Moscova la orele 3 și 40 de minute (ora universală) intensitatea razelor cosmice a crescut brusc depășind cu aproape 200 la sută nivelul normal. Acest fenomen a mai fost observat la Sverdlovsk (creștere cu circa 200 la sută) la Tbilisi și Iakutsk (70—100 la sută).

Curiozități

Ploile de „sînge"

Din lipsa unei explicații științifice în trecut **„ploile de sînge"** au impresionat foarte mult pe oameni. Se credea că ele prevestesc mari nenorociri.

Ploi de „sînge" cad adesea în Spania, Italia și Franța. Ele nu mai prezintă acum nimic miraculos pentru că analizîndu-se „sîngele" provenit dintr-o asemenea ploaie s-a constatat că nu este vorba de sînge ci de... apă de ploaie obișnuită, colorată în roșu.

Dar cum se formează aceste ploi?

In țările amintite sînt regiuni unde scoarța solului are o culoare roșiatică sau portocalie. La suprafața solului, sub influența agenților atmosferici, se formează o pulbere foarte fină, roșiatică, care este luată de vînturi și purtată pînă la mari înălțimi și depărtări. Aceste vînturi, purtătoare de pulbere, sînt însoțite mai totdeauna de nori purtători de ploaie. Picătura de ploaie în drum spre pămînt captează pulberea roșiatică din atmosferă, colorîndu-se în roșu.

Și în țara noastră au căzut de cîteva ori ploi colorate. Astfel în 1928 la 26 aprilie, a căzut în toată Moldova o ploaie cu picături colorate în galben închis. Această ploaie s-a datorat pulberii fine de pămînt gălbui, luată și adusă de vînturi în regiunile noastre tocmai din stepele U.R.S.S. Mîlul fin depus în urma ploii pe acoperișuri, plante etc. a dovedit acest lucru.

Tineri proiectanți

V. Saikov și A. Stepanov, absolvenți ai Institutului tehnic superior „Bauman" din Moscova au elaborat o interesantă lucrare de diplomă. Recent ei au susținut cu succes în fața Comisiei de stat de examinare proiectul unei locomotive atomice de 5.500 C.P. pentru trenuri de marfă. Această lucrare constituie o încercare serioasă de aplicare a energiei atomice în transportul feroviar.

Locomotiva are posibilitatea să parcurgă 1.000 km. fără să se alimenteze cu apă, iar rezervele de combustibil sînt suficiente pentru funcționarea instalației timp de 7.200 de ore.

Microtelescopul

Dacă se atașează unui microscop obișnuit un obiectiv avînd o distanță focală de cca 50 milimetri și dacă se înlocuiește oglinda normală cu o altă oglindă specială, a cărei față este îndreptată înafară, se obține un microtelescop. Razele provenind de la un obiect îndepărtat sînt îndreptate de către oglindă în obiectivul adăugat și astfel imaginea obținută este examinată la microscop.

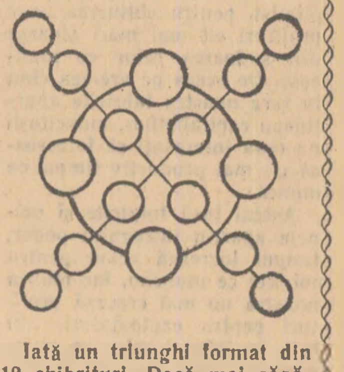
Jocuri

Cînd un om parcurge un drum foarte lung, care parte a corpului său înaintează mai repede, capul sau picioarele?

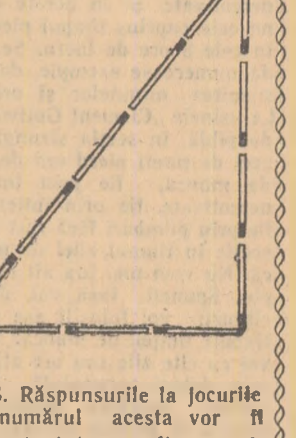

Introduceți în cercurile din figură cifrele de la 0—15, astfel ca în lungul fiecărei drepte ca și pe cerc cifrele adunate să dea 40.

Pentru încurajare vă putem spune că există... 856 de soluții.

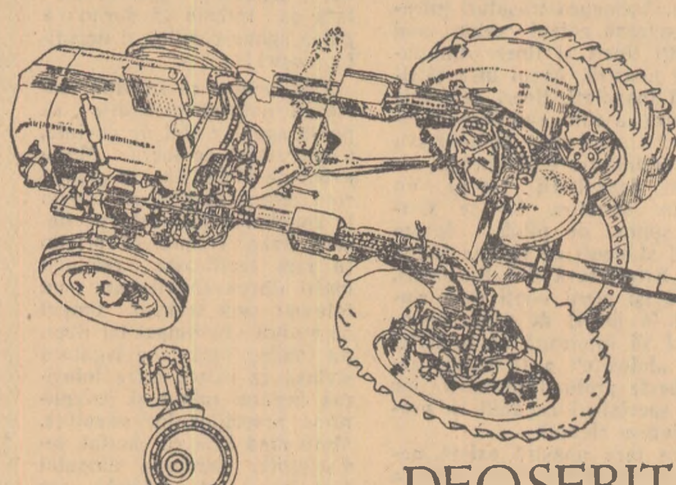

Iată un triunghi format din 12 chibrituri. Dacă mai căpătați încă două chibrituri puteți construi o altă figură geometrică regulată care să aibă o arie dublă față de aceea a acestui triunghi?

P.S. Răspunsurile la jocurile din numărul acesta vor fi publicate într-una din paginile noastre „Din duminică în duminică".

UN TRACTOR DEOSEBIT

Ce-ați zice dacă ați vedea un tractor fără puntea din spate, ambreiaj, cutie de viteze și toate celelalte elemente ale unei transmisii obișnuite? Ați crede probabil că tractorul este supus unei reparații capitale sau poate este scos din uz. Dar ce ați zice dacă ați vedea că un asemenea tractor fără să fie remorcat sau împins, se mișcă înainte și înapoi, face viraje, într-un cuvînt, se comportă ca un tractor în „stare de funcțiune"?

Vi s-ar părea desigur ciudat, de neconceput chiar. Și totuși, există asemenea tractoare. Sînt tractoarele de cea mai nouă fabricație, la care complicata transmisie obișnuită cu care ne-am deprins de atîția zeci de ani este schimbată printr-o transmisie simplă, hidraulică.

O pompă hidraulică acționată de motor trimite prin niște conducte uleiul la două hidromotoare montate pe roțile din spate. Prin intermediul unor excentrice, hidromotoarele dau o mișcare de rotație roților tractorului. Transmisia hidraulică permite tractorului să utilizeze un număr infinit de mare de viteze atît pentru mers înainte cît și pentru mers înapoi. Cu alte cuvinte, schimbarea vitezelor se face fără trepte, continuu, de la o viteză mai mică de un kilometru pînă la aproape 20 km. pe oră. Comanda se exercită printr-o manetă, care în pozițiile extreme corespunde vitezelor maxime, pentru mers înainte și înapoi, iar în poziție de mijloc corespunde stării de repaus.

Cadrul tractorului pe care de data aceasta nu se mai montează tot felul de mecanisme grele, devenind liber, poate fi utilizat pentru montarea directă a mașinilor agricole purtate.

La unele tipuri de tractoare, hidromotoarele se așează și pe roțile din față și atunci toate cele patru roți ale tractorului devin roți motrice.

Folosirea transmisiei hidraulice reduce pierderile de putere pînă la 0,15 față de 0,30 cît avem în cadrul transmisiei mecanice, ceea ce indică că într-un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat multe fabrici de tractoare vor recurge la transmisiile hidraulice.

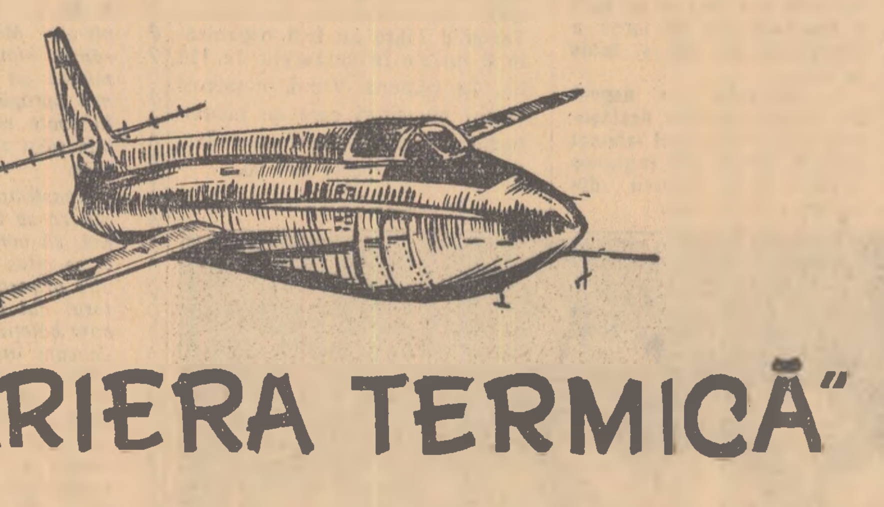
CENTENARII Abhaziei

In revista „Medicina sovietică" a apărut în urmă cu cîtva timp un studiu asupra bătrînilor în Abhazia. Peste o mie de bătrîni au fost examinați și supuși unui control științific din partea Ministerului Sănătății.

In urma unui recensămînt medical a fost dezvăluit uimitorul fapt că, în ciuda vîrstei lor înaintate, bătrînii se bucură încă de o stare înfloritoare. Unii dintre ei, care au între 90 și 100 de ani, continuă să muncească fiind în deplinătatea puterilor. Incepînd din anul 1948, a luat ființă în Abhazia și un cor al celor ce au împlinit o sută de ani. „Corul centenarilor" se bucură de un răsunător succes.

Majoritatea bătrînilor trăiesc în mijlocul familiilor lor. Astfel, K. Inapkla, însurat la vîrsta de 19 ani, a conviețuit peste 100 de ani cu soția sa. In asemenea cazuri familiile cuprind 100-150 de nepoți, strănepoți și stră-strănepoți.

In Abhazia au fost recenzate 2144 persoane în vîrstă de peste 90 de ani.

„BARIERA TERMICĂ"

Istoria aviației pare scurtă. Ea nu acoperă decît o perioadă de 60 de ani. Dacă am vrea însă să-i parcurgem „paginile", am avea nevoie de ani și ani de zile de studiu. Toate ramurile științei și tehnicii au colaborat la creșterea acestui „copil preferat" al secolului nostru.

Matematicienii și fizicienii au dezvoltat teoria matematică a zborului — aerodinamica, fără de care nu se poate concepe aviația modernă. **Constructorii de motoare** au dat an de an noi tipuri de motoare din ce în ce mai ușoare, mai puternice, mai sigure în funcționare.

Metalurgiștii au pus la punct aliaje tot mai ușoare și mai rezistente. **Constructorii de aparate** și cei de echipament radiotehnic au înzestrat avioanele cu utilaj din cel mai modern.

Apoi vitezele au crescut, au fost necesare motoare mai puternice, construcții mai rezistente, forme ale aripilor și fuselajelor mai bine studiate din punct de vedere aerodinamic. Formele fuselajelor avioanelor s-au schimbat continuu.

Noi și noi recorduri de viteză erau bătute. 400, 500, 600, 700 de kilometri pe oră. La această viteză au început însă să apară fenomene noi, nemaiîntîlnite. Avionul începea să vibreze. Piloții de încercare prea îndrăzneți, care „forțau nota", plăteau cu viața fermitatea lor, avioanele rupîndu-se în aer sau ieșind de sub controlul comenzilor și prăbușindu-se.

A fost nevoie de un nou și puternic efort din partea teoreticienilor și a constructorilor pentru a rezolva aceste noi probleme. Motoarele cu piston au ridicat viteza avioanelor numai pînă la 850 km. pe oră. Apariția motoarelor cu reacție a permis să se meargă mai departe pe calea sporirii vitezei.

Dar a apărut un mare obstacol: **zidul sunetului.** Atîta timp cît avionul zboară cu viteză mai mică decît cea a propagării undelor sonore prin aer, aerul se comportă în mod obișnuit, adică rămîne un gaz compresibil și „ascultînd" de anumite legi cunoscute.

La viteze ce ating și depășesc viteza sunetului, aerul devine incompresibil, opunînd o rezistență la înaintare ce crește brusc.

Zborul la viteze supersonice pune probleme cu totul noi. Fuselajul și aripile trebuie să aibă altă formă. De unde pînă acum părțile din față erau rotunjite, ele devin ascuțite. Aripile seamănă cu niște cuțite, boturile fuselajelor cu niște ace. Sînt necesare motoare cu reacție deosebit de puternice, deoarece rezistența la înaintare crește cu mult mai repede decît viteza.

Mărirea vitezei de zbor dincolo de bariera sunetului a mai ridicat însă o problemă, mult mai grea decît toate celelalte.

In zbor, frecarea avionului cu aerul dezvoltă căldură. Intr-un avion de pasageri obișnuit, acest lucru este greu de observat, deoarece la viteza cu care acesta zboară — 500 km. pe oră — temperatura sa se ridică doar cu 9 grade.

Cînd depășim însă viteza sunetului, care este de aproximativ 1050 km/oră la înălțimea de 12000 m. unde zboară de obicei avioanele cu reacție, pentru a exploata randamentul motoarelor, temperaturile încep să se ridice îngrijorător. La viteza 1050 km. pe oră, creșterea de temperatură este de numai 25°, ajungînd însă la 157° la viteza de 2100 km. pe oră, atingînd 380° la 3150 km. pe oră, 820° la 4200 km. pe oră și 1077° la 5350 km. pe oră. Vitezele acestea nu sînt exagerate. Recent, un prototip a atins 2656 km. pe oră, iar unele rachete ating viteze pînă la 5000 km. pe oră.

Aici, problema încălzirii aerodinamice (datorită mișcării prin aer), capătă un caracter foarte serios.

Viteza atinsă, 2656 km pe oră, duce la o încălzire aerodinamică de circa 350 grade.

Să ne gîndim însă că la 90° capotele din plexiglas ale carlingelor se înmoaie, iar aparatele electronice (radiolocație) încep să dea indicații greșite sau încetează să funcționeze, la 120° petrolul lampant din rezervoare începe să fiarbă, iar aluminiul își pierde 40% din rezistența sa, la 170° se topesc lipiturile făcute cu cositor, la 260° se înmoaie chiar și sticla. La 370° aliajele speciale de aluminiu cu titan cedează.

Dacă renunțăm la avantajul greutății reduse și construim avionul din aliaje de oțel sau din aliajul de cupru și nichel, constatăm că la 5000 km. pe oră ia naștere o temperatură de 1040° la care nici acestea nu mai rezistă.

Incălzirea aerodinamică mai are și alte consecințe „neplăcute". Deoarece încălzirea aripilor are loc mai întîi la bordul de atac, iar apoi la bordul de fugă, dilatarea neuniformă deformează aripile. Cauciucurile trenului de aterizaj se înmoaie și nu mai susțin avionul la aterizaj.

Toate acestea au avut drept consecință admiterea în colectivele proiectanților constructori de avioane a specialiștilor în termodinamică, cu ajutorul cărora s-a pornit asaltul „barierei termice".

O primă soluție ar fi izolarea suprafeței avionului cu ajutorul unui strat de 25 mm. de fibră de sticlă sau cu 8 mm. de oxid de magneziu.

De asemenea se poate pulveriza, prin niște orificii mici, apă care vaporizîndu-se, ar absorbi căldura, răspîndindu-se apoi în atmosferă. În loc de apă s-ar putea utiliza oxigen și azot lichid. Soluția la care tehnicienii s-au oprit deocamdată este aceea de a răci avionul cu ajutorul unui agregat frigorific.

Pentru ca să vă dați seama ce probleme dificile ridică această răcire, este suficient să știm că, la o viteză de 3700 km. pe oră, puterea agregatului frigorific necesar este egală cu puterea motorului avionului.

Avionul care a realizat performanța de 2656 km. pe oră avea la bord un agregat frigorific de 2500 cai putere.

In cazul unei defecțiuni, pilotul nu poate sări cu parașuta, în primul rînd fiindcă n-ar putea învinge presiunea aerului pentru a ieși din carlingă, iar dacă ar reuși să iasă, ar fi imediat „prăjit" de căldura aerodinamică degajată de frecarea corpului său cu aerul.

Este necesar ca salvarea pilotului să se facă prin detașarea carlingei de avion, rezistența aerului frînînd după un timp viteza acestuia, săritura cu parașuta devenind abia atunci posibilă.

★

Rachetele au pătruns și mai mult în interiorul barierei termice, încălzirea lor fiind foarte intensă.

Un cuvînt hotărîtor de spus în problema barierei termice, îl vor avea noile aliaje metalo-ceramice, care își mențin rezistența mecanică în condițiile unei încălziri puternice.

Nu trebuie însă să uităm că problema barierei termice se pune în mod acut numai pentru avioanele ce zboară la înălțimi relativ „mici": 10.000—30.000 m., fiind acționate de motoare turbo — sau statoreactoare, care au nevoie de aer drept comburant pentru a arde combustibilul.

Utilizînd motoare-rachetă, pentru care avionul duce cu sine comburantul (care este de obicei oxigenul lichid) aparatul de zbor devine independent de atmosfera terestră. Zburînd la 150—200 km. înălțime, frecarea cu aerul dispare. În viitor, avioanele propulsate cu motoare rachetă vor executa în aceste condiții zboruri transcontinentale.

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naţionale

Discuţiile asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R. P. R. pe anul 1956

Cuvîntul deputatului BALTAGIU BALAŞ

Deputatul Baltagiu Balaş, din circumscripţia electorală Piatra Neamţ, regiunea Bacău, a arătat în cuvîntul său că cifrele Bugetului de Stat pe anul 1956 sînt viitoarele fabrici şi uzine, viitoarele maşini-unelte, miile de tone de ţiţei, sutele de metri cubi de cherestea, milioanele de metri de ţesături şi multe altele, toate menite să ducă la întărirea economică a patriei noastre, la creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Realizările obţinute de oamenii muncii din regiunea Bacău în anul 1955 şi în primele luni din acest an ne îndreptăţesc încrederea că şi în anul 1956 regiunea noastră va obţine noi succese pe calea transformării ei într-o puternică regiune industrială.

In proiectul de Buget pe anul 1956 se prevăd sume importante menite să contribuie la continua dezvoltare a industriei petrolifere din regiunea Bacău. Dezbătînd documentele Congresului al II-lea al partidului, muncitorii petrolişti s-au angajat să îndeplinească planul de producţie pe anul 1956 pînă la 25 decembrie şi să dea o producţie cu 28 la sută mai mare faţă de anul 1955. Petroliştii sînt hotărîţi să-şi respecte angajamentul lor. Vorbitorul a criticat o serie de lipsuri ale Ministerului Industriei Petrolului care au frînat în mare măsură obţinerea unor realizări mai mari. Astfel neconcordanţa dintre planul de explorare şi cel de investiţii a făcut ca 16 sonde să nu fie date în exploatare în termen, din lipsa drumurilor de acces.

Ocupîndu-se de industria forestieră din regiune, care reprezintă circa 30 la sută din producţia forestieră pe întreaga ţară, vorbitorul a subliniat că Ministerul Silviculturii, trebuie să stabilească cu mult înainte masa lemnoasă ce trebuie exploatată şi să planifice astfel folosirea alocaţiilor bugetare încît aceasta să asigure îndeplinirea ritmică a planului de producţie.

O mai mare atenţie va trebui acordată îmbunătăţirii colaborării dintre întreprinderi şi respectării obligaţiilor contractuale ale acestora. Consider — a spus vorbitorul — că în anul 1956 trebuie schimbată metoda practicată pînă acum de a se acoperi de la bugetul Statului pierderile întreprinderilor. Conducătorii întreprinderilor trebuie să caute în însăşi activitatea întreprinderilor rezerve pentru acoperirea pierderilor. Cunoaşterea şi îndrumarea concretă a activităţii întreprinderilor de către ministere, aplicarea propunerilor făcute de oamenii muncii constituie garanţie în îndeplinirea cifrelor prevăzute în Bugetul de Stat pe anul 1956.

Cuvîntul deputatului STAN GHEORGHE

In cuvîntul său, deputatul Stan Gheorghe a subliniat printre altele rolul bugetelor sfaturilor populare ca instrumente puternice în slujba dezvoltării economice şi social culturale a regiunilor din patria noastră. Vorbitorul a arătat că în anul 1955 prevederile bugetului sfatului popular al regiunii Ploeşti s-au realizat la partea de venituri în procent de 102 la sută, ceea ce a asigurat finanţarea acţiunilor economice în întreprinderile şi organizaţiile de interes local, în gospodăria comunală, în domeniul agricol şi zootehnic, precum şi dezvoltarea acţiunilor social-culturale. Faţă de cheltuieli, veniturile bugetului au fost realizate pe anul 1955 cu o depăşire de 12.327.181 lei. Aceste realizări — consecinţă firească a preocupării pentru descoperirea de noi surse de venituri — reprezintă o creştere de 98.878.547 lei faţă de anul 1954.

După ce a arătat că la întocmirea proiectului de buget al regiunii pe anul 1956 s-a ţinut seamă de posibilităţile de realizare a acestuia, atît în ceea ce priveşte sursele de venituri, cît şi acoperirea nevoilor de dezvoltare a economiei locale, vorbitorul a subliniat că acest buget asigură cheltuielile din venituri proprii, fără a mai solicita dotaţii din bugetul general al statului.

In continuare vorbitorul a trecut în revistă o serie de realizări ale sfatului popular regional.

După ce a scos la iveală unele lipsuri ale organelor locale cît şi ale unor organe centrale şi ministere în ceea ce priveşte folosirea posibilităţilor pentru crearea de venituri, deputatul Stan Gheorghe a făcut o serie de propuneri menite să contribuie la asigurarea executării bugetului în mai bune condiţii pe anul 1956.

Cuvîntul deputatei ANANIA ASPAZIA

Deputata Anania Aspazia, a subliniat că investiţiile repartizate industriei uşoare prin Bugetul de Stat pe anul 1956 fac pe deplin posibilă realizarea sarcinilor importante ce revin industriei uşoare din ţara noastră, care la sfîrşitul celui de al doilea plan cincinal va trebui să producă 300 milioane m. ţesături de bumbac, 30 milioane m.p. de ţesături de lînă, 37 milioane m. ţesături de mătase, 23 milioane perechi de încălţăminte şi altele. La realizarea acestor sarcini trasate de Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R., un aport însemnat urmează să îl aducă, ca şi pînă acum, întreprinderile industriei uşoare din regiunea Ploeşti.

Vorbind despre succesele obţinute de întreprinderile industriei uşoare din regiunea Ploeşti, deputata Anania Aspazia a spus: In cursul anului 1955 întreprinderile industriei uşoare în regiunea noastră au pus la dispoziţia statului acumulări băneşti peste plan în valoare de 11.121.000 lei.

Sînt însă întreprinderi care prin slaba lor activitate economică n-au contribuit la asigurarea venitului Bugetului de Stat.

Vorbitoarea a propus să se ia măsuri practice care să pună capăt nepăsării şi lipsei de răspundere în gospodărirea fondurilor materiale ale întreprinderilor prin îmbunătăţirea controlului asupra calităţii produselor şi prin lichidarea stocurilor supranormative.

Proiectul de buget — a spus în încheiere vorbitoarea — este un buget al construcţiei paşnice şi oglindeşte năzuinţele poporului nostru muncitor pentru pace şi socialism.

Cuvîntul deputatului STELIAN MORARU

Cu o profundă satisfacţie — a spus tov. Stelian Moraru — constatăm că bugetul pe anul 1956 urmează cu fidelitate, în prevederile sale, directivele celui de-al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naţionale în decursul celui de-al doilea plan cincinal.

Cele 26.144,1 milioane lei cu care va fi finanţată economia naţională chiar din primul an al celui de-al doilea plan cincinal dovedesc consecvenţa cu care partidul şi guvernul realizează politica de industrializare a ţării şi asigură sporirea puterii economice a patriei noastre, creşterea nivelului de trai al poporului muncitor şi apărarea cuceririlor vieţii sale libere.

Intr-un contrast izbitor apare bugetul ţării noastre cu cele din ţările capitaliste. Ce perspective deschide bunăoară oamenilor muncii din Statele Unite ale Americii bugetul acestei ţări, recent votat de Congres? In mesajul preşedintelui Eisenhower către Congres cu privire la proiectul de buget al S.U.A. pe exerciţiul financiar 1956—57, se prevede alocarea în scopuri militare a 42,4 miliarde dolari sau 64,3 la sută din totalul cheltuielilor, în timp ce fondurile ocrotirii sănătăţii, învăţămîntului şi asigurărilor sociale, totalizează numai 2,3 miliarde de dolari, adică circa 3,5 la sută din totalul alocaţiilor bugetare.

In continuare, deputatul Stelian Moraru a arătat că bugetul pe 1956 reflectă cu prisosinţă grija permanentă a partidului şi guvernului pentru bună starea poporului. Salariul mediu al oamenilor muncii creşte în 1956 cu 50 la sută faţă de anul 1951, în timp ce cota medie de impunere a scăzut de la 8,7 la sută la 8,2 la sută ca o urmare a reducerii impozitelor în 1953.

In proiectul de buget pe anul în curs, impozitele pe salarii reprezintă doar 7,4 la sută din totalul veniturilor.

Vorbitorul a arătat că deşi în ultimul timp s-a îmbunătăţit mînuirea acestor fonduri, în activitatea unor organe sindicale mai persistă lipsa de spirit gospodăresc în mînuirea fondurilor de asigurări sociale. Continuă să se elibereze certificate medicale cu multă uşurinţă pe baza cărora se acordă ajutoare nejustificate şi care încurajează pe chiulangii şi leneşi — dezorganizatorii producţiei.

In continuare, vorbitorul a criticat Ministerul Sănătăţii pentru insuficienta atenţie pe care o acordă asistenţei medicale la locul de muncă.

In încheiere tov. Stelian Moraru a spus: Atingerea obiectivelor bugetului este condiţionată de realizarea integrală a veniturilor prevăzute. Acest lucru se poate atinge numai printr-o luptă susţinută, care să ducă la îmbunătăţirea activităţii economice a întreprinderilor, la asigurarea şi mărirea rentabilităţii fiecărei întreprinderi. La baza acestei lupte trebuie să stea creşterea neîntreruptă a productivităţii muncii — singura cale de ridicare a nivelului de trai al maselor muncitoare.

Organele sindicale, începînd de la Consiliul Central al Sindicatelor, Comitetele Centrale ale Sindicatelor şi comitetele de întreprindere, vor sprijini mai ferm conducerile întreprinderilor în mai buna organizare a muncii, a producţiei, în introducerea tehnicii noi, în înlocuirea normelor învechite cu norme corespunzătoare nivelului actual de înzestrare tehnică a întreprinderilor în producţie, a unor norme capabile să stimuleze creşterea continuă a productivităţii muncii.

Cuvîntul deputatului PETRE DRĂGOESCU

Ţărănimea noastră muncitoare — a arătat vorbitorul — va fi bucuroasă cînd va afla de atenţia pe care o acordă şi de data aceasta partidul şi guvernul dezvoltării agriculturii. Pentru dezvoltarea mai departe a agriculturii noastre proiectul de Buget prevede alocarea sumei de peste 3.600.000.000 lei. Ca preşedinte al gospodăriei agricole colective „Timpuri noi" din comuna Chelmac, regiunea Timişoara, am ascultat cu interes şi satisfacţie mai ales acea parte a Raportului care arată că în anul 1956 sînt prevăzute pentru gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole credite de stat pe termen lung în sumă de peste 210.000.000 lei pentru procurarea de utilaj agricol, animale de rasă şi lucrări de construcţii.

Munca harnică a colectiviştilor noştri, a continuat tov. Petre Drăgoescu, împletită cu ajutorul dat de stat, a făcut ca gospodăria noastră colectivă să obţină rezultate importante în dezvoltarea avutului obştesc. Fondul de bază, de exemplu, a crescut de la 37.000 lei cît era în 1950 la înfiinţarea gospodăriei, la 1.700.000 lei.

Creşterea fondului de bază, a făcut ca şi bună starea colectiviştilor să crească.

Trebuie spus însă — a încheiat vorbitorul — că aceste succese nu s-au obţinut fără greutăţi cauzate atît de lipsurile colectiviştilor cît şi de unele practici birocratice ale unor organe de stat.

Ministerul Agriculturii deşi cunoaşte precis prin organele sale creditele de investiţii acordate gospodăriilor colective, nu a venit în ajutorul gospodăriilor colective pentru a le indica locul unde pot să-şi procure animale de rasă. Din această cauză gospodăria colectivă din Chelmac, fiind lăsată fără îndrumare, a procurat unele animale necorespunzătoare, de o rentabilitate scăzută. Acelaşi lucru se întîmplă şi cu creditele pentru construcţii, deoarece nu se repartizează materiale ca ţiglă, cherestea etc., care nu se pot asigura din resursele locale. Ca urmare a acestor lipsuri în raionul nostru au rămas în cursul anului 1955 multe construcţii neterminate şi o sumă de 1.800.000 lei necheltuită.

Propun ca Ministerul Agriculturii împreună cu Comitetul de Stat al Planificării, odată cu repartizarea creditelor pentru gospodării colective şi întovărăşiri agricole, să ţină seama şi de repartizarea acelor materiale necesare cheltuirii acestor fonduri.

Cuvîntul deputatului VASILE DICU

In cuvîntul său, deputatul Vasile Dicu, a spus: Bugetul de stat pe anul 1956 este în deplină concordanţă cu Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naţionale. El reflectă politica de industrializare socialistă a ţării, deoarece 58,8 la sută din totalul cheltuielilor bugetare sînt destinate finanţării economiei naţionale.

Colectivul uzinei de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin a pus la baza întregii sale activităţi lupta pentru transformarea uzinei într-o întreprindere rentabilă. Anul trecut, planul producţiei globale a fost îndeplinit în proporţie de 117,84 la sută, productivitatea muncii a crescut faţă de plan cu 7,31 la sută, iar cîştigul mediu al muncitorilor cu 6,4 la sută, păstrîndu-se astfel o corelaţie justă între aceşti doi indici principali ai planului de producţie. Introducerea gospodăririi socialiste în sectoarele de bază ale uzinei, introducerea tehnicii noi, reducerea cheltuielilor neproductive, au determinat o scădere a preţului de cost la producţia-marfă comparabilă cu 9,4 la sută faţă de plan. In comparaţie cu anul 1951 — primul an de fabricaţie a tractorului K.D.-35 — în anul 1955 preţul de cost al acestui tip de tractor a fost redus cu 42 la sută. Uzina de tractoare lucrează cu beneficii planificate. Colectivul ei a realizat anul trecut peste plan beneficii în valoare de 19.408.000 lei.

Uzina de tractoare dispune încă de mari rezerve care folosite vor asigura sporirea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost. In urma discutării documentelor Congresului partidului în uzină s-au luat măsuri pentru introducerea pe o scară mai largă a procedeelor tehnologice înaintate, pentru înlocuirea metalelor scumpe, pentru folosirea cît mai deplină a capacităţii de lucru a utilajelor. Colectivul uzinei noastre este hotărît să lupte cu dîrzenie pentru aplicarea în viaţă a hotărîrilor partidului, dînd tractoare cît mai multe, mai bune şi mai ieftine ţărănimii muncitoare, contribuind în acest fel la transformarea socialistă a agriculturii şi la mărirea beneficiilor pentru Bugetul de Stat.

Cuvîntul deputatului acad. GH. CĂLINESCU

Am socotit că înfăptuindu-se cu succes întîiul plan cincinal şi păşind întru al doilea, acum cînd urmează a se vota bugetul statului care la noi e un buget de construcţie, iar nu unul de pură contabilitate, este momentul să rostesc şi eu cîteva cuvinte care pot să aibă folosul lor întrucît vin de la un intelectual care este obişnuit să spună totdeauna neted ceea ce gîndeşte şi care e mai bucuros să confirme adevăruri, decît să fie original prin păreri de unul singur.

Ca intelectual aş avea căderea să demonstrez cu titluri şi cu cifre izbînzile culturale ale regimului nostru. Noi toţi ştim că am făcut progrese mari în aceşti ultimi ani şi că expresiile „alfabetizare" şi „culturalizarea maselor" sînt pline de un bogat conţinut. Totuşi, în afara graniţelor noastre, în occident, în acea lume cu care noi dorim să trăim într-o întrecere paşnică, fără a ne abate de la drumul drept pe care l-am străbătut, există o anume părere greşită despre cultura în democraţia noastră populară, întreţinută îndeosebi de acei care au părăsit pămîntul ţării şi care cred că împreună cu ei au dus şi patria.

Există, printre cei de care am pomenit, o părere greşită nu numai despre cultură, dar şi despre felul nostru de viaţă şi cîte unul ne compătimeşte şi ne dă speranţe în sensul că odată şi odată, susţine el, totul se va îndrepta şi lucrurile vor fi exact aşa cum au fost altă dată.

Dar întreb eu: este bine să ne întoarcem de unde am plecat, admiţînd că astronomia îngăduie ca soarele să apună seara în partea unde a răsărit dimineaţa? Şi cine poate afirma de departe, fără a cunoaşte realităţile noastre, că poporul romîn în covîrşitoarea lui majoritate doreşte acest lucru? Cine ieşit cu trudă dintr-o prăpastie se aruncă din nou în ea? Noi am făcut o cale lungă, eliberînd pe omul muncitor de exploatare şi călăuzindu-l spre o viaţă superioară şi fericită şi a împinge masele înapoi spre sărăcie şi întuneric este o absurditate, fiindcă nici nu e drept şi nici nu se poate. Sînt încredinţat că nici un ţăran nu va da înapoi moşierului pămîntul pe care l-a căpătat, pentru că principiul în virtutea căruia pămîntul este al celui ce-l munceşte rămîne în veci nezdruncinat.

Am călătorit prin nu puţine părţi ale ţării şi am văzut un fenomen vrednic de luat în seamă. Ţăranii îşi fac locuinţe noi. Uneori pe întinderi mari de aşezări rurale, casă de casă este de curînd ridicată. Nu cred că îmbunătăţirea vieţii plugarului nostru se poate face cît baţi din palme, dar e hotărît că bordeiele cad unul după altul şi că o înviorare însemnată s-a produs în existenţa altădată mizerabilă a ţăranului romîn.

Am păşit şi în fabrici în felurite părţi şi bine înţeles la Brăila, pe care o reprezint aici împreună cu alţi tovarăşi deputaţi. Mi-am dat seama de uriaşele progrese făcute în materie de industrie grea.

Revin la problema culturală. S-a găsit cineva în străinătate care scriind despre literatura romînă, să afirme, gratuit, cum că s-a produs la noi „o prăbuşire a operei împlinită în epocile precedente". Iată un neadevăr categoric. Un adevărat scandal. Ni se mai afirmă că un număr de publicişti, de altfel total necunoscuţi, se silesc în străinătate să oprească această prăbuşire. Intîi de toate nu de la distanţa de mii de kilometri se stăvileşte năruirea unui aşezămînt. Cultura nu e ceva ce se poate lua într-un sac şi transporta aiurea. Ea creşte numai pe pămîntul ţării şi în mijlocul poporului. Ca şi Anteu, artistul prinde putere numai dacă pune tălpile pe pămînt. Nici o dată grija pentru păstrarea şi popularizarea bunurilor valabile rămase de la epocile precedente n-a fost mai mare decît sub regimul actual şi de aş avea altă filozofie de viaţă, onestitatea m-ar constrînge să recunosc acest adevăr.

Socialismul nu urmăreşte materialismul cras, ci îndestularea clasei muncitoare ca să fie în măsură să se bucure de bunurile culturale. Este deci în spiritul lui nu numai să ferească de năruire, ci să sporească moştenirea trecutului. Abia în regimul nostru pînzele lui Aman, ale lui Grigorescu, ale lui Andreescu şi ale altor artişti romîni au fost adunate şi expuse într-un muzeu în vederea oricărui cetăţean. Altă dată stagiunile Teatrului Naţional se deschideau cu Fîntîna Blanduziei, Răzvan şi Vidra, Apus de Soare, Vlaicu Vodă. Insă cîţi ocupau stalurile acestui teatru? Ce ţăran şi ce muncitor de fabrică a păşit vreodată pe uşa acelui teatru şi a stat în lojile căptuşite cu velur? O singură tragedie s-a jucat în acel loc cu mulţi protagonişti şi spectatori din muncitorime, o tragedie mai puternică decît tot ce a scris Shakespeare, însă nu pe scenă, ci în piaţa din faţa teatrului, a tunci cînd armata a tras în lucrători. Azi mii de oameni ai muncii intră în teatru şi ascultă cu mare atenţie şi cucernicie tocmai piesele împlinite în epocile precedente, precum Fîntîna Blanduziei, Răzvan şi Vidra, Apus de Soare, Vlaicu Vodă.

Aşezămîntul culturii noastre nu s-a prăbuşit, ci dimpotrivă a fost sprijinit şi consolidat de mîinile setoase de cultură a milioane de ţărani şi muncitori. Şi-mi vine greu să cred, precum susţine publicistul rău informat, că literatura romînă se clatină cu „Nicoară Potcoavă", recenta capodoperă a lui Mihail Sadoveanu şi prinde putere cu nu ştiu ce ofuri ale lui Nelu Mînzatu, cîntăreţ de şantan.

Bugetul statului îşi ia asupră-şi toată viaţa culturală şi nimic din ce trebuie nu întîrzie să se înfăptuiască. Suma alocată pentru 1956 pentru învăţămînt, ştiinţă şi cultură este de mai bine de 3 miliarde lei şi cu 12 la sută mai mare decît anul trecut. Nu ne prăbuşim, ci ne înălţăm.

In fond problema culturală e o chestiune de patriotism şi a bănui că un regim al ţăranilor şi muncitorilor pune stînjenire culturii este a pune la îndoială patriotismul clasei muncitoare.

Dar este o aberaţie. De ce să ne îndoim de patriotismul celor ce mînuiesc secera şi ciocanul? Oare ţărîna patriei noastre nu e mai aproape de inima celui care muncind se apleacă asupra ei? Capitalistul e legat de coşurile uzinei printr-un pachet de acţiuni, lucrătorul prin flăcările şi dogoarea cuptoarelor care înfăţişează atmosfera întregii sale vieţi.

Tovarăşe şi tovarăşi,

Era un om care la supărare ori cît de mică avea obiceiul să strige: Vino moarte de mă ia! Intr-o zi, i se înfăţişă o iasmă deşirată şi scheletică cu coasa în mînă care îi spune: Eu sînt moartea, am venit să te iau! Atunci omul, speriat, i-a răspuns: Vezi-ţi de treabă, că nu te-am chemat, aşa spun eu la necaz. Pot fi unii romîni care la neînsemnată supărare să strige: Vino regim reacţionar de mă ia. Dar cînd acesta s-ar arăta în toată urîţenia lui cu şomajul, cu grevele, cu şovinismul, cu nepăsarea statului faţă de cultură şi celelalte să n-aibe nici o îndoială cei care cunosc răul stările de la noi, că vom zice: Vezi-ţi de treabă, că nu te-am chemat. Am spus aşa la necaz!

Acestea sînt motivele pentru care voi vota cu inima tihnită proiectele de legi din această sesiune.

Cuvîntul deputatului CAROL LONCEAR

ministrul Industriei materialelor de Construcţii

Proiectul de buget — a spus vorbitorul — are în vedere mobilizarea resurselor financiare necesare înfăptuirii planului de stat pe anul 1956 şi prevede cheltuirea acestor resurse pentru dezvoltarea bazei materiale tehnice şi a întregii economii naţionale şi ridicarea bunei stări a celor ce muncesc, în conformitate cu directivele celui de-al II-lea Congres al partidului.

Pentru dezvoltarea industriei materialelor de construcţii ministerului nostru i s-au alocat fonduri pentru un volum de lucrări capitale cu 34 la sută mai mari ca în anul 1955.

Industria materialelor de construcţii a obţinut în anul trecut o serie de succese importante. Aceste succese ar fi fost însă şi mai mari dacă nu ar fi existat o serie de deficienţe şi lipsuri care au frînat mersul nostru înainte. In interesul dezvoltării economiei noastre naţionale şi în scopul măririi aportului industriei materialelor de construcţie la constituirea veniturilor bugetare pe anul 1956, se impune lichidarea neîntîrziată a lipsurilor şi realizarea unor indici economici financiari mai buni. Pentru aceasta trebuie să obţinem succese hotărîtoare în ceea ce priveşte îndeplinirea necondiţionată a planului de producţie nu numai pe minister, ci de către fiecare întreprindere în parte aşa cum a arătat proiectul de buget. Nerealizarea planului de producţie marfă la unele întreprinderi a avut ca rezultat micşorarea rentabilităţii lor şi deci a acumulărilor pe care trebuiau să le verse la bugetul de stat. Sarcina importantă a industriei materialelor de construcţii este de a asigura respectarea strictă a disciplinei de plan în fiecare unitate pe baza îndeplinirii nu numai a volumului producţiei globale, ci şi a producţiei marfă, care trebuie să devină indice hotărîtor pentru aprecierea activităţii productive a întreprinderilor noastre. Trebuie să luptăm pentru întărirea disciplinei tehnologice în toate verigile de producţie în aşa fel încît să asigurăm folosirea cît mai completă a capacităţii de producţie şi să micşorăm procentul rebuturilor care aduc prejudicii serioase atît întreprinderilor cît şi economiei naţionale. In industria materialelor de construcţie există încă însemnate rezerve de mărire a productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost şi pe această cale, va duce la mărirea rentabilităţii şi acumulărilor socialiste.

Tov. Carol Loncear a răspuns apoi unei întrebări puse de tov. Gh. Apostol, arătînd ce măsuri au fost luate pentru lichidarea deficienţelor în întreprinderile pe care le conduce.

Una din măsurile luate de minister la fabricile de ciment este aceea de a efectua reparaţiile la cuptoarele de klinker cu cărămizi fosteritice, ceea ce a mărit durata de funcţionare a cuptoarelor. Pentru ridicarea calificării cadrelor din întreprinderi o parte din specialiştii institutului de cercetări al ministerului vor merge în fabrici spre a ajuta la rezolvarea problemelor noi care se ridică. De asemenea, inginerii şefi vor veni la Institutul de cercetări pentru a studia documentaţia nouă în **vederea măririi productivităţii.**

PREMIERE NOI: „Cupa răsturnată"

„Cupa răsturnată" dramatizare a scriitorului sovietic Andrei Glova, după un poem clasic chinez, a văzut lumina rampei, în regia lui Traian Niţescu pe scena Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" (sala Studio).

Inaintea spectatorilor se deapănă emoţionanta poveste de dragoste a studentului rătăcitor Tciang-Kun, pentru In-in, frumoasa fiică a bogătaşului Tsu-I.

Iată-i în fotografia noastră pe cei doi îndrăgostiţi. Eva Pătrăşcanu (In-in) şi Gabriel Dănciulescu (Tciang-Kun).

Săptămîna muzicii maghiare

Cu prilejul celei de a XI-a aniversări a eliberării Ungariei, între 29 martie şi 4 aprilie posturile noastre de radio au organizat o „Săptămînă a muzicii maghiare".

Concertul de deschidere va avea loc joi 29 martie, ora 22,30, pe programul 1 şi va cuprinde un program de cîntece populare şi prelucrări de folclor. Vineri 30 martie, la ora 9, se va transmite pe programul 1 muzică din opere interpretată de solişti maghiari. Sîmbătă 31 martie, la ora 17,10, pe programul I va putea fi ascultată muzică corală de Farkas Ferencz, Jardanyi, Grabocz, Vas Lajos şi Kodaly. In aceeaşi zi, la ora 22,25, pe programul II, se vor transmite fragmente din operetele „Rakoczy" de Kacso şi „Studenţii profesorului Hatvanyi" de Kemeny Egon. Un program de muzică de dans de compozitori maghiari va putea fi ascultat duminică 1 aprilie, la ora 21,25, pe programul II, iar luni 2 aprilie, la ora 20,15, pe programul 1 se va transmite muzică de cameră de David Gyula, Sugar Rezsö, Jardanyi Pal şi Vas Lajos. Ascultătorii posturilor noastre de radio vor putea audia marţi 3 aprilie, la ora 20,15, pe programul 1, lucrările „Schiţe din Bükk" de Farkas Ferencz şi Concertul pentru violă şi orchestră de Kurtag György. Concertul de închidere a „Săptămînii muzicii maghiare", care se va transmite miercuri 4 aprilie, ora 17,48, pe programul 1, va fi dedicat marelui muzician maghiar Kodaly şi va cuprinde: fragmente din Suita pentru orchestră din opera „Harry Ianos". Concertul pentru orchestră şi piesa vocal-simfonică „Psalmus Hungaricus".

JUCĂRIILE — prietenii copiilor

Gerul aprig a colorat în rubiniu obrajii puştiului şi cu toate că contactul cu sticla rece a vitrinei este destul de neplăcut, băiatul se încăpăţîna să bată din picioare şi să implore, aşa cum ştie el că trebuie să faci pentru a-ţi înduioşa mama:

— Vleau, vleau, mămico, jucălia aia.

— Păpuşa? întrebă mama zîmbind.

— Nu, avionul... ştii matale, cînd am să fiu male mă fac aviatol.

Peste cîteva minute, puştiul ducea în braţe, ca pe un trofeu, darul mămicii.

Incearcă să pleci la plimbare cu copilul! El te va purta prin faţa vitrinelor magazinelor, rugîndu-te să-i cumperi o jucărie. Rugămintea sa dă naştere la o întrebare firească.. ce jucărie să-i cumpăr? Şi este firesc să-ţi pui această întrebare. Dacă ştii să alegi o jucărie potrivită vîrstei, care să atragă atenţia copilului, să-i trezească puterea de gîndire curiozitatea, atunci poţi fi sigur că jucăria, prietena apropiată a copiilor, nu-i va plictisi.

Uneori eşti întrebat: „cine face jucăriile astea, mămico?".

Intrebarea nu te pune în încurcătură. Ii răspunzi: există o fabrică specială la noi — „Bucuria copiilor". Cunoşti denumirea acestei fabrici după multiplele etichete prinse pe jucăriile mecanizate. Mai mult nu ştii. Şi cîte lucruri minunate au loc aici zilnic, cîte minţi se frămîntă pentru a crea jucării care să meargă la sufletul copilului, să-l intereseze, să-l educe!

Să poposim pentru o clipă în rîndul creatorilor de jucării, să facem cunoştinţă cu tovarăşul Constantin Mirică, tehnician în întreprinderea „Bucuria copiilor". Experienţa acumulată în fabricile de specialitate din Republica Democrată Germană îl ajută să creeze modele educative, instructive.

Copiilor noştri le putem aduce acum noi veşti. A fost înfiinţat un Centru de studii, documentare şi experimentare a jucăriilor. Aici s-a creat prototipul unor interesante jucării tehnice. Peste puţin timp vom privi cu satisfacţie jocul copilului cu automobilul viitorului. Cum arată această jucărie? Este un automobil mecanizat, cu o linie ultramodernă, realizat după un desen apărut în revista „Ştiinţă şi Tehnică". Poate că şi tu, cititorule, te vei aşeza jos pe covor şi împreună cu copilul sau fratele mai mic te vei juca cu giroscopul de avion. Ii vei explica că această jucărie aplică principiul forţei centrifuge pentru acţionarea avionului aşezat pe axa giroscopului. Poate că vei rîde împreună cu el în momentul cînd pistolul a lansat la o mică distanţă sfîrleaza, un gen de titirez.

Jucării... bucurii. Am mai putea face o vizită. De data aceasta nu la o fabrică specializată, ci într-o cameră din Ministerul Invăţămîntului, cameră ce aparţine comisiei tehnico-artistice pentru jucării. Aici este adevărata lume de basm. Cît cuprinzi cu privirea — prototipuri de jucării. „Uite, mămico", îţi atrage copilul atenţia. Te îndrepţi spre punctul de reper care-ţi este indicat şi privirea ţi se opreşte pe jucăria „Tînărul telefonist". Jucăria aceasta va ocupa multe ore din viaţa micuţului proprietar. Priveşti referatul Liceului nr. 1 din Bucureşti. „Instalaţia „Tînărul telefonist", experimentată în liceul nostru ne-a făcut o impresie deosebită. Ea explică demonstrativ principiul telefonului, deci este o jucărie instructivă".

Meritul revine colectivului întreprinderii „Electromagnetica".

Fiecare jucărie îşi are povestea ei. Iată, de exemplu, „turnul cu avioane". Frumuseţea acestei jucării încîntă pe copii. Uneori însă, după cîteva zile jucăria a adus şiruri de lacrimi pe obrajii bucălaţi: avioanele s-au defectat şi aceasta din pricina arcului. Problema este acum rezolvată. Tovarăşul Nicolae Soleanicov, laureat al Premiului de Stat, constructor de piese şi accesorii pentru tricotaje din întreprinderea „Tehnica tricotajelor" Bucureşti, a realizat pentru prima oară în ţara noastră arcuri pentru ceasornice şi jucării. Cristina, Ileana, Răducu sau poate Valeriu vor spune însă cu tristeţe: „Păcat că arcul acesta bun învîrteşte două avioane urîte. Vrem avioane asemănătoare celor ce zboară sus. Vrem avioane frumoase".

Nu-i uşor să creezi jucării. Dacă iubeşti copiii, dacă le-ai înţeles sensibilitatea, atunci, numai atunci vei reuşi să dai viaţă desenelor, să creezi jucării care să dezvolte la copii gustul frumosului, simţul proporţiilor, curiozitatea.

Spiritul creator nu-i un monopol. Dacă nu în totalitate, frînturi din el există în fiecare.

Poţi crea şi tu, tinere strungar, cizmar, elev, student, artist, tehnician, vînzător, asemenea modele. Să creăm cu toţii pentru copii jucării fonetice, electrice, mecanice, ştiinţifice, care să le lărgească orizontul, să le dezvolte priceperea şi talentul!

FRANCISCA MINDRUŢ
LIDIA POPESCU

Ce vom găsi în curînd în librării

Editura Tineretului pregăteşte tinerilor cititori surprize deosebit de plăcute. Pentru a dovedi acestea n-avem decît să spunem că nu peste mult timp vor vedea lumina tiparului cărţi îndrăgite ca: „Cei trei muşchetari" de Alexandre Dumas, „Tartarin din Tarascon" de Alphonse Daudet, o repovestire a celor „O mie şi una de nopţi", aparţinînd lui Eusebiu Camilar precum şi reeditarea „Colibei unchiului Tom" de H. B. Stowe, a lui „Vitea Maleev" al lui N. Nosov, a romanului „O pînză în depărtare" de Valentin Kataev. Vor mai fi reeditate de asemenea „Meridiane sovietice" de Geo Bogza, „Prisaca" de Tudor Arghezi, „Piuici şi fraţii lui mici" de A. Toma, precum şi „Nuvele" de L. Rebreanu, „Apus de Soare" de B. Ş. Delavrancea, „Harap alb" de I. Creangă, „Povestiri" de Ion Agîrbiceanu şi „Moş Gheorghe la expoziţie" de Spiridon Popescu.

Tot Editura Tineretului va tipări „Stihuri pestriţe pentru tineret" de Tudor Arghezi, „Cărticica verii" de Cezar Drăgoi, „Puiul de cerb" de N. Labiş.

Iubitorii de sport vor mai putea citi „Organizarea concursurilor" de I. Istrate. „Tirul cu arma sport" de P. Cişmigiu etc.

Precum se vede bibliotecile tinerilor cititori vor primi în curînd noi opere valoroase şi interesante

Vineri 30 martie la orele 17,30 d.a. în sala cinematografului „Filimon Sîrbu" din str. Alex. Sahia nr. 76 va avea loc o adunare publică în întîmpinarea sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii care va avea loc între 5-9 aprilie a.c. la Stockholm. Vor lua cuvîntul membri ai delegaţiei R.P.R. care participă la această sesiune.

Colţul **CONCURSULUI**

Minerii din grupa fruntaşă

Minerii din grupa condusă de Gheorghe Sorescu şi-au luat angajamentul că, în cursul lunii martie, vor înainta în piatră 60 m. liniari. Pînă la jumătatea lunii au înaintat mai mult de 30 de metri. Deci perspectiva e clară. Angajamentul va fi realizat.

Gheorghe Sorescu este miner fruntaş şi bun organizator al locului de muncă. Minerii din grupa lui folosesc pe deplin cele 8 ore. Inaintarea se face repede: 1 metru, armat şi bandajat complect pe fiecare schimb. Locul lor de muncă este unul dintre acelea în care domneşte o ordine perfectă. Utilajele sînt bine îngrijite. Galeria e întreţinută în bune condiţiuni, cu grinzi groase aranjate frumos după direcţia indicată de topografi.

Grupa aceasta fruntaşă este sprijinită de conducerea sectorului III. Minerii sînt aprovizionaţi la timp cu material lemnos şi vagonete goale.

In timpul lucrului se aude zbîrnîitul perforatoarelor dar şi al ventilatoarelor montate la timp de lăcătuşii mecanici de întreţinere.

Toate aceste condiţii contribuie la ridicarea productivităţii muncii minerilor. Ei îşi vor îndeplini angajamentul. Paralel cu realizările va creste şi venitul lor lunar.

Corespondent
IOAN GH. PENCIU

Serata tinerilor fizicieni

Dacă ar fi posibil să întrebi pe cît mai mulţi tineri dacă le place fizica, desigur că vor fi şi unii dintre aceia care ar răspunde negativ. Desigur fizica cere eforturi pentru a-i pătrunde tainele. Iar dacă nu ai izbutit să o înţelegi nu-ţi place.

Iată de ce trebuie stimaţi tinerii cercetători în domeniul fizicii. Ei depun străduinţe; cercetează, nu se opresc în faţa greutăţilor. Caută cu perseverenţă explicaţia celor mai felurite fenomene.

Astfel de tineri sînt şi membrii cercului de fizică de la Şcoala medie nr. 1 de băieţi din Buzău.

Despre studiile şi lucrările lor a ajuns vestea şi la filiala societăţii de fizică şi matematică din Buzău. Recent din iniţiativa societăţii s-a organizat o serată de fizică în oraşul Ploeşti. Aici au fost invitaţi cei mai talentaţi membri ai cercului, elevi ca Voicu Ion, Andronache Petre, Voicu Nicolae etc. Ei au mers la Ploeşti însoţiţi de profesorul lor Stadnicov. Serata a avut loc în incinta liceului „I. L. Caragiale" din Ploeşti şi s-a bucurat de mare succes. La cererea publicului experienţele s-au repetat.

In pauză elevul Andronache Petre a dat explicaţii amănunţite asupra fiecărei experienţe arătînd şi scopul ei. Printre cele mai importante experienţe se numără: „Razele catodice", „Tensiunea superficială", „Curenţii de înaltă frecvenţă" etc.

Societatea de matematică şi fizică i-a stimulat pe membrii cercului de fizică, cu premii.

Reuşita seratei i-a făcut pe elevii cercului de fizică cît şi pe ceilalţi elevi ai şcolii să îndrăgească şi mai mult fizica. Acest lucru se datoreşte şi tovarăşului profesor Stadnicov, care prezintă elevilor problemele de fizică bazate întotdeauna pe experienţe interesante.

Corespondent
GH. MOLDOVEANU

Noutăţi despre tineretul lumii

STUDENŢII DIN MADRID CONTINUA MANIFESTAŢIILE

În toate centrele universitare din Spania se extinde mişcarea studenţilor pentru libertatea cuvîntului împotriva abuzurilor autorităţilor franchiste. După marile manifestaţii studenţeşti din Madrid de la începutul lunii februarie, studenţii de la Universitatea din Madrid continuă manifestaţiile de solidaritate cu colegii lor arestaţi de poliţia franchistă. La Madrid — după cum relatează agenţiile de presă — continuă difuzarea manifestelor prin care studenţii protestează împotriva măsurilor de represiune adoptate de autorităţi şi cer imediata punere în libertate a colegilor lor arestaţi de poliţie. În ciuda noilor arestări — anunţate la 24 martie de agenţia France Presse — în cercurile studenţeşti se manifestă o puternică opoziţie faţă de politica autorităţilor franchiste. Recent, institutul pentru sondarea opiniei publice al Ministerului spaniol de Informaţii a întreprins o anchetă printre studenţii de la diferite universităţi din ţară. În proporţie de 74 pînă la 85 la sută studenţii şi-au exprimat nemulţumirea faţă de actuala politică a autorităţilor franchiste.

DEMONSTRAŢIE STUDENŢEASCĂ ÎN GUATEMALA

După cum anunţă corespondentul din Guatemala al ziarului „New York Times", în această ţară a avut loc o demonstraţie studenţească. Manifestanţii purtau pancarte cu lozinci împotriva Statelor Unite, a membrilor guvernului Guatemalei în frunte cu Armas.

Poliţia a atacat pe demonstranţi. Au fost rănite 32 de persoane.

PROPUNERI PENTRU ÎNTÎLNIRI STUDENŢEŞTI SOVIETO-AMERICANE

După cum se subliniază în Buletinul „Relaţiile culturale cu Uniunea Sovietică" editat de Consiliul Naţional pentru prietenia americano-sovietică, ziarele studenţeşti de la universităţile din Chicago şi Wisconsin, precum şi de la colegiul din Swarthmore (statul Pennsylvania) au propus ca între studenţii americani şi sovietici să se organizeze un schimb de publicaţii, manuale şi fotografii.

Ziarul studenţesc al Universităţii din California se pronunţă pentru un schimb de delegaţii studenţeşti între U.R.S.S. şi S.U.A.

Această propunere va fi sprijinită de Consiliul studenţesc de la Universitatea Cornell, care a hotărît să înfiinţeze un comitet special care să examineze posibilităţile de a face schimb de delegaţii de studenţi cu Uniunea Sovietică.

Oglinda „libertăţilor" americane

Sechestrarea sediului din New York al partidului comunist şi a tipografiei ziarului „Daily Worker"

NEW YORK 28 (Agerpres). — Secretarul general al Partidului Comunist din S.U.A., Eugene Dennis a trimis preşedintelui Eisenhower o telegramă de protest în legătură cu sechestrarea de către organele fiscale a sediului din New York al partidului şi tipografiei ziarului „Daily Worker", sub pretextul neachitării impozitelor.

În protestul său, Eugene Dennis arată că măsurile luate împotriva Partidului Comunist din S.U.A. nu reprezintă decît „o vădită acţiune politică de hîrţuială şi o violare a dreptului de liberă exprimare al fiecărui american".

Calificînd descinderile făcute la sediul partidului şi la tipografia ziarului „Daily Worker" drept „descinderi în genul gestapoului", secretarul general al Partidului Comunist din S.U.A. a cerut preşedintelui Eisenhower să se revină asupra „încercărilor ilegale de a înăbuşi glasul adversarilor politici cu ajutorul forţei publice" şi a cerut sancţionarea aspră a funcţionarilor fiscali răspunzători de acest abuz. „Oricare ar fi pretenţiile trezoreriei — a arătat Eugene Dennis — ele trebuie prezentate într-un mod adecvat şi în conformitate cu procedura legală".

Ziarul va apare totuşi...

NEW YORK 28 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia United Press, ziarul „Daily Worker", Organul Partidului Comunist din S.U.A., a apărut ca de obicei marţi noaptea, cu toate măsurile de sechestrare a tipografiei luate de autorităţile americane. Ziarul conţine o relatare cu privire la închiderea tipografiei, un editorial pe două coloane, textul protestului trimis preşedintelui Eisenhower de secretarul general al partidului, Eugene Dennis, cu privire la măsurile de sechestrare precum şi o fotografie în care se reproduce o parte din legea drepturilor din constituţia americană.

Redactorul responsabil al ziarului a arătat că ziarul va continua să apară.

Iată o scenă obişnuită în S.U.A. Obiectivul poliţiştilor americani îl constituie acei negri puşi la zid; o simplă apăsare pe trăgaciul pistoalelor pentru a curma viaţa unor oameni nevinovaţi, dornici să trăiască în libertate.

Ştirile venite în ultimul timp anunţă crunta teroare dezlănţuită împotriva negrilor de rasişti în statele americane din sud. În semn de protest faţă de această furibundă campanie rasistă, negrii din S.U.A. au hotărît să declare spre sfîrşitul acestei luni prima lor grevă naţională.

Conducătorii sovietici salută proclamarea independenţei Marocului

Excelenţei sale d-lui GUY MOLLET preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Franceze

Vă rog să primiţi, excelenţă, felicitările mele cordiale cu prilejul semnării declaraţiei comune franco-marocane cu privire la independenţa Marocului la 2 martie 1956.

Guvernul sovietic salută sincer faptul că guvernul francez a ajuns la reglementarea paşnică cu succes a problemei marocane.

N. BULGANIN
Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Moscova, Kremlin, martie 1956

Majestăţii sale MOHAMMED al V-lea Sultanul Marocului

Vă rog să primiţi, majestate, felicitările sincere ale poporului sovietic şi ale mele personal în legătură cu proclamarea independenţei Marocului.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste urează poporului marocan cele mai bune succese în opera de renaştere naţională a ţării şi îşi exprimă speranţa că între ţările noastre se vor dezvolta relaţii de prietenie şi colaborare.

K. VOROŞILOV
Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Moscova, Kremlin, martie 1955

Vizita lui A. I. Mikoian în India

DELHI 28 (Agerpres). — TASS transmite: — La 27 martie, A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a avut o convorbire cu K. D. Malavia, ministrul resurselor naturale şi cercetărilor ştiinţifice.

K. D. Malavia şi A. I. Mikoian au făcut un schimb de păreri în legătură cu folosirea şi dezvoltarea resurselor naturale ale Indiei.

DELHI 28 (Agerpres). — TASS transmite: — În seara zilei de 27 martie T. T. Krishnamaciari, ministrul Comerţului şi Industriei al Indiei, a oferit un dineu în cinstea lui A. I. Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

La dineu au participat — Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei, membri ai guvernului indian, funcţionari superiori din diferite ministere, membri ai corpului diplomatic.

În timpul dineului T. T. Krishnamaciari şi A. I. Mikoian au rostit cuvîntări.

După aceasta a rostit o scurtă cuvîntare primul ministru al Indiei, J. Nehru, care a vorbit cu multă căldură despre întărirea prieteniei indiano-sovietice.

În timpul dineului s-a toastat în sănătatea oamenilor de stat ai Uniunii Sovietice şi Indiei.

Apoi, oaspeţii au asistat la un spectacol.

DELHI 28 (Agerpres). — TASS transmite: — La 28 martie, preşedintele Indiei, Rajendra Prasad, a oferit un dejun în cinstea lui A. I. Mikoian, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Conferinţa P. S. U. G. şi-a încheiat lucrările

BERLIN (Agerpres).— A.D.N. transmite: În ziua de 27 martie la cea de-a 3-a conferinţă a Partidului Socialist Unit din Germania au continuat dezbaterile pe marginea raportului lui W. Ulbricht.

La încheierea şedinţei delegaţii la conferinţă au adoptat în unanimitate o rezoluţie care aprobă raportul lui W. Ulbricht „Cel de-al doilea plan cincinal şi construirea socialismului în Republica Democrată Germană".

În rezoluţie se subliniază că conferinţa aprobă politica Comitetului Central după Congresul al IV-lea al P.S.U.G. şi exprimă încredere deplină în Comitetul Central.

În rezoluţie se spune de asemenea că conferinţa aprobă întru totul hotărîrea celei de-a 26-a plenare a Comitetului Central al P.S.U.G. cu privire la rezultatele Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

În 24 de ore

BERLIN: — La 29 martie primul ministru al Suediei, Tage Erlander, pleacă la Moscova într-o vizită similară acelora făcute nu de mult de primul ministru al Norvegiei, Gerhardsen şi de cel al Danemarcei, Hansen.

BELGRAD: — Scupşcina Populară Federativă a R.P.F. Iugoslavia şi-a încheiat în seara zilei de 27 martie lucrările începute la 23 martie.

BEIRUT. Potrivit unor informaţii din Amman, în Capitala Iordaniei s-a dat publicităţii un decret regal cu privire la demiterea a 13 ofiţeri englezi din Legiunea arabă.

LONDRA. După cum transmite corespondentul agenţiei Reuter din Reykjavik, la 28 martie parlamentul Islandei a adoptat o rezoluţie prin care cere retragerea trupelor N.A.T.O. din ţară.

LONDRA. La 28 martie, la Londra a avut loc şedinţa ordinară a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Şedinţa a fost prezidată de reprezentantul Canadei, N. Robertson. Următoarea şedinţă a fost fixată pentru 3 aprilie.

Sport Sport Sport

Spartachiada de iarnă a tineretului

AU ÎNCEPUT FINALELE LA ŞAH ŞI TENIS DE MASĂ

În sala de sporturi Floreasca au început ieri întrecerile finale la tenis de masă şi şah din cadrul popularei competiţii sportive de mase Spartachiada de iarnă a tineretului.

La întreceri participă 136 de jucători şi jucătoare din toate regiunile ţării precum şi reprezentanţi ai oraşului Bucureşti. Printre ei se găsesc muncitori, ţărani muncitori, funcţionari, profesori, elevi şi studenţi care s-au remarcat drept cei mai buni în etapele anterioare ale competiţiei.

La ora 16 a avut loc festivitatea de deschidere a finalelor Spartachiadei de iarnă a tineretului. După defilarea concurenţilor, sportivii au fost salutaţi de tov. Ion Vaida, vicepreşedinte al Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport. Apoi, la cele 6 mese de joc luminate de puternice reflectoare au început primele jocuri ale finalei de tenis de masă.

În prima zi s-au desfăşurat primele două tururi eliminatorii ale turneului de tenis de masă. Cu acest prilej o impresie excelentă a lăsat elevul din Timişoara, Marius Bodea, în vîrstă de numai 13 ani care a desfăşurat un joc de calitate eliminînd din competiţie pe jucătorii Alexandru Ionescu (Ploeşti) şi Gh. Săniuţă (Oraşul Stalin). În urma acestor rezultate el s-a calificat în semifinalele probei de simplu.

La şah s-a disputat prima rundă eliminatorie.

Aici în mod deosebit s-a evidenţiat Virgil Lungu, care astăzi împlineşte 14 ani. El a obţinut o victorie categorică în faţa reprezentantului Regiunii Autonome Maghiare.

Întrecerile finale ale Spartachiadei de iarnă a tineretului la şah şi tenis de masă continuă astăzi în sala Floreasca după următorul program:

— Între 9—13 (şah).

— Între 14,30—22 (tenis de masă).

Vă recomandăm tinere talente:

Iulia Cotfas

...Mai sînt cîteva minute pînă cînd, de la locul startului, se va da plecarea în prima probă a finalei pe ţară a Spartachiadei la schi. Micul stadion de iarnă din pitoreasca staţiune Poiana Stalin, împodobit sărbătoreşte, freamătă de nerăbdare.

Deodată, privirea mi-a fost atrasă de un grup de fete îmbrăcate în uniformă albastră care purtau pe umeri epoleţi de culoarea cerului. Discutau cu aprindere şi sfătuiau — fiecare după pricepere — pe o tînără îmbrăcată într-un hanorak negru, cu numărul de concurs 14. Insigna de pe piept arăta că fata este din regiunea Stalin.

În sfîrşit, clipa solemnă. Crainicul concursului anunţă plecarea în proba de 3 km. pentru junioare din oraşe.

Rînd pe rînd, la interval de 30 de secunde, concurentele trec pe sub eşarfa albă a locului de start. Iată că pleacă şi concurenta cu numărul 14. Zeci de glasuri, printre care multe ale elevelor îmbrăcate în uniforme albastre, o încurajează puternic. Colegele de şcoală ale Iulianei, împreună cu profesoara de educaţie fizică Aurelia Iorgovici au ţinut să nu lipsească de la finala marii competiţii. Şi Iulia Cotfas nu le-a dezamăgit. A cucerit primul loc şi titlul de campioană a Spartachiadei de iarnă a tineretului.

...Iulia Cotfas, sportiva al cărui nume a fost pomenit în repetate rînduri cu admiraţie la Poiana Stalin, are numai 16 ani.

Iată în rezumat ce ne-a relatat ea despre propria-i activitate:

— Nu schiez de multă vreme. În iarna trecută, 1954—1955, am primit primele lecţii de la tovarăşa profesoară de educaţie fizică. Am căzut de multe ori şi plîngeam pentru fiecare insucces. Am învăţat însă apoi să nu mă descurajez. Şi la şcoală, în munca de învăţătură, e greu dacă nu înveţi. Am început să învăţ temeinic să schiez. Între timp, asociaţia Flamura roşie de care aparţine colectivul sportiv al şcolii noastre, ne-a trimis un antrenor bun de la care am învăţat multe lucruri folositoare; de asemenea am primit numeroase materiale şi echipament sportiv.

Dar Iulia Cotfas nu practică numai schiul. Vara, ea îşi continuă antrenamentele pentru îmbunătăţirea rezistenţei. Îi place mult şi atletismul. Crosurile pe teren variat sînt prilejuri bune pe care tînăra sportivă ştie să le valorifice. Indiferent la ce asociaţie va merge după absolvirea şcolii Iulia Cotfas — elevă în anul II, la Şcoala profesională textilă din Oraşul Stalin — este decisă să înveţe din experienţa schiorilor fruntaşi, să devină ea însăşi o sportivă de frunte a ţării. Şi calităţile dovedite cu prilejul finalelor Spartachiadei de iarnă a tineretului întăresc părerea că Iulia Cotfas merge pe un drum bun.

R. CALARAŞANU

Primele întîlniri

— Turneul internaţional F. I. F. A. —

BUDAPESTA 28 (prin telefon de la trimisul special al Agenţiei Romîne de Presă „Agerpres"). Miercuri s-au desfăşurat în 4 oraşe din R.P. Ungară primele meciuri din cadrul turneului internaţional de fotbal pentru echipele de juniori organizat de Federaţia internaţională de fotbal (F.I.F.A.)

La această competiţie participă 16 echipe reprezentînd diferite ţări din Europa. Meciurile se dispută în două reprize a cîte 40 de minute.

După zile mohorîte şi friguroase, ieri a fost o zi primăvăratecă astfel că meciurile s-au putut desfăşura în condiţii bune.

La Budapesta s-a desfăşurat cel mai interesant dintre jocuri: R. P. Ungară—R. F. Germană, care a atras peste 15.000 de spectatori pe stadionul Vöros Lobogo. Partida s-a terminat la egalitate 0—0. Echipa ungară a dominat majoritatea timpului, mai cu seamă în repriza a doua.

Meciul a fost spectaculos în prima parte. El a scăzut însă din valoare în partea secundă, cînd echipa germană şi-a retras toţi jucătorii în apărare, pentru a menţine rezultatul.

O mare surpriză a fost produsă de echipa Saar, care a învins în oraşul Eger reprezentativa de juniori a Franţei cu scorul de 1—0 (1—0), prin golul înscris de Speitcher în minutul 12, dintr-o lovitură de 11 m.

Echipa Italiei a trebuit să se întrebuinţeze serios pentru a învinge echipa Belgiei cu 2—1 (1—0). Golurile au fost înscrise în ordine de Orlandi şi Omordame — pentru Italia şi Smeyers pentru Belgia. Partida s-a desfăşurat în oraşul Dorog în faţa a 7.000 de spectatori.

La Salgotarjan echipa reprezentativă de juniori a R. P. Bulgaria a învins echipa Angliei cu 2—1 (0—0).

Astăzi, în oraşul Gyor echipa de juniori a R.P.R. va întîlni echipa reprezentativă a R.P.F. Iugoslavia. Jocul stîrneşte un interes deosebit, deoarece se întîlnesc două dintre cele mai puternice echipe din seria a II-a. Echipa R.P.R. va alinia următoarea formaţie: Sfetcu, Schweillinger, Stancu, Mureşan, Jenei, Mihăilescu, Anghel, Mateianu, Dridea, Dumitrescu, Publik.

Celelalte meciuri care vor avea loc astăzi sînt următoarele: seria II-a R. P. Polonă—Austria; seria IV-a R. Cehoslovacă—Grecia; R. D. Germană—Turcia.

Documentar

Pakistanul

La 23 martie a.c. Pakistanul a devenit republică islamică independentă. Începînd din această zi, Pakistanul a încetat să mai fie dominion britanic. La 23 martie a intrat în vigoare noua Constituţie a Pakistanului, care a fost adoptată la 29 februarie 1956 de către Adunarea Constituantă şi care înlocuieşte actul din 1935 cu privire la administrarea Indiei de către Anglia, act care pînă acum a constituit legea fundamentală a Pakistanului.

★

Spre deosebire de toate statele lumii, al căror teritoriu este masat într-un singur loc, Pakistanul are o situaţie aparte. Teritoriul său este împărţit în două, iar cele două părţi sînt despărţite de către India pe o distanţă de 1600 km. Cea mai mare parte este Pakistanul de vest care se întinde pe o suprafaţă de 800.000 km. pătraţi, învecinîndu-se cu Afganistanul la nord şi nord-vest, la vest cu Iranul, la răsărit cu India, la nord-est cu principatul Caşmir, partea de sud fiind scăldată de valurile Mării Arabe. Cealaltă parte — Pakistanul de est — este cu mult mai mică, avînd doar o suprafaţă de 140.000 de km. pătraţi. La apus şi miază-noapte aceasta se învecinează cu India, la răsărit cu India şi Birmania, iar la miază-zi are ieşire la golful Bengal. Populaţia Pakistanului, formată din numeroase naţionalităţi, însumează 75.000.000 de locuitori. În ţară sînt foarte multe religii, dar predominantă e cea musulmană, fapt care a jucat un mare rol în istoria contemporană a Pakistanului. Capitala ţării este marele port Caraci.

Pakistanul de vest este în cea mai mare parte ocupat de munţi înalţi, în schimb relieful părţii răsăritene a ţării este un şes îmbogăţit de aluviunile deltei fluviului Gange, brăzdat de numeroase rîuri, în mare parte navigabile. Pe acest teritoriu bogat în tot felul de minerale şi prielnic agriculturii trăiesc oameni în majoritatea lor nevoiaşi, lipsiţi de mijloacele necesare traiului. Mai mult de două treimi din suprafaţa arabilă a ţării se află în mîinile moşierilor, prinţilor şi hanilor. Pămîntul Pakistanului este foarte prielnic pentru cultivarea bumbacului. În lume, Pakistanul ocupă al 5-lea loc — după S.U.A., India, Egipt şi Brazilia — în ceea ce priveşte producţia acestei preţioase culturi. O bună parte din teritoriu este cultivată cu orez, grîu, porumb, trestie de zahăr, in, ceai, tutun sau cu livezi ce produc tot felul de fructe tropicale.

Industria ţării este foarte slab dezvoltată. Deşi ramura dominantă a industriei este cea textilă, totuşi fabricile existente nu pot prelucra întreaga materie primă produsă în ţară. Astfel că Pakistanul exportă bumbac şi importă ţesături. Centrele industriei textile pakistaneze se află la Lahore, Layalpur şi Okara. În regiunile muntoase se dezvoltă o industrie extractivă destul de primitivă, deocamdată.

Situaţia grea a populaţiei, asuprirea ei de către colonialişti şi de moşierii autohtoni, a dus la o stare culturală înapoiată. Deşi există cîteva institute superioare şi şase universităţi, numărul celor care pătrund pe băncile şcolilor medii este foarte redus din cauza taxelor enorme. Doar 13,8 la sută din populaţie ştie carte, restul — e analfabetă.

★

Ca stat de sine stătător, Pakistanul există începînd din august 1947. Pînă atunci el făcea parte integrantă din India.

Colonialiştii englezi, la mijlocul secolului XX au ocupat India inclusiv acele teritorii care astăzi formează statul Pakistan. Cum în aceste regiuni trăiesc foarte mulţi musulmani, imperialiştii — aplicînd cunoscuta metodă „dezbină şi domneşte" — au dus o politică de aţîţare a musulmanilor împotriva hinduşilor. Aceasta a provocat de-a lungul deceniilor o serie de răscoale şi lupte fratricide.

În anul 1940, conducătorii „Ligii musulmanilor din întreaga Indie", în Congresul de la Lahore, au cerut împărţirea Indiei după principiul religios şi constituirea statului independent Pakistan.

Promiţînd ţăranilor şi muncitorilor musulmani eliberarea de sub jugul colonialiştilor englezi şi moşierilor hinduşi, Liga a atras de partea sa masele de oameni ai muncii de credinţă islamică. Toate aceste fraze demagogice însă erau inspirate din umbră de înşişi imperialiştii de la Londra.

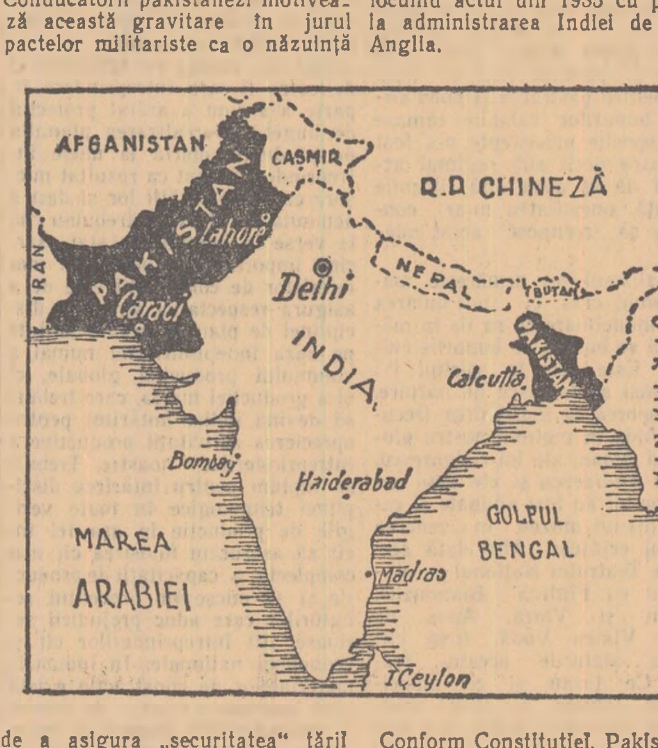
Dezideratul Ligii musulmanilor a fost înfăptuit de-abia după cel de al doilea război mondial. Constituirea Pakistanului a fost făcută fără a se ţine seama nici de componenţa naţională a populaţiei, nici de legăturile ei economice. Lucrul acesta a determinat emigraţia musulmanilor din India în Pakistan şi a hinduşilor din Pakistan în India, ceea ce a dus la numeroase pogromuri hinduso-musulmane, care s-au soldat cu peste 500.000 victime omeneşti şi cu distrugerea a numeroase oraşe şi sate.

În ultimii ani, în Pakistan au început să se infiltreze monopolurile americane. Între acestea şi trusturile engleze are loc o luptă ascunsă dar acerbă pentru menţinerea poziţiilor cucerite în Pakistan.

S.U.A. duc faţă de Pakistan o politică de subordonare economică şi politică. De curînd, de pildă, S.U.A. au acordat Pakistanului un „ajutor" de 120 milioane de dolari. Mai mult de jumătate din această sumă este destinată „sprijinirii apărării militare" şi doar 20 milioane dolari dezvoltării economice.

Cercurile agresive anglo-americane provoacă numeroase conflicte între Pakistan şi India, între Pakistan şi Afganistan pentru a menţine încordarea în această parte a lumii. După cum se ştie, Pakistanul revendică de la India teritoriul Caşmirului, care de fapt aparţine Indiei. De asemenea cu Afganistanul au avut loc conflicte serioase provocate de opoziţia Pakistanului faţă de ideea independenţei triburilor paştune.

Imperialiştii anglo-americani au atras Pakistanul într-o serie de pacte şi tratate militariste, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice, a Chinei populare şi în general a ţărilor iubitoare de pace din Asia. Pakistanul a aderat la pactul de la Bagdad, ceea ce a contribuit neîndoios la agravarea încordării din Orientul Apropiat şi Mijlociu. Pakistanul este totodată unul din membrii pactului războinic S.E.A.T.O., pact inspirat de interesele fabricanţilor de arme din Washington. Conducătorii pakistanezi motivează această gravitare în jurul pactelor militariste ca o năzuinţă de a asigura „securitatea" ţărilor şi a popoarelor din această parte a lumii. De fapt, încadrarea în aceste coaliţii a fost tocmai în detrimentul independenţei Pakistanului, în detrimentul securităţii sale şi al păcii în general.

Spre a-şi putea realiza mai uşor politica de aderare la alianţele militare iniţiate de S.U.A., guvernul pakistanez a dizolvat în octombrie 1954 Adunarea Constituantă, provocînd astfel o criză constituţională.

Criza s-a accentuat datorită protestelor poporului, care-şi dă seama că nu pactele militare şi „ajutorul" S.U.A., pot scoate ţara din situaţia economică dificilă în care se află.

Încercările guvernatorului general de a introduce pe calea unui decret, o constituţie neconformă cu năzuinţele democratice ale populaţiei, s-au lovit de rezistenţa unanimă a poporului pakistanez. Opinia publică din această ţară a luat o atitudine fermă faţă de situaţia creată. În urma presiunilor maselor populare, guvernul a venit cu un proiect de constituţie în care se prevăd unele libertăţi democratice.

După cum s-a spus mai sus, Constituţia a fost aprobată la 29 februarie 1956, iar la 23 martie ea a intrat în vigoare, înlocuind actul din 1935 cu privire la administrarea Indiei de către Anglia.

Conform Constituţiei, Pakistanul devine republică islamică, urmînd să rămînă în comunitatea britanică de naţiuni. În fruntea statului trebuie să fie un preşedinte musulman ales de Adunarea Naţională. Aceasta e compusă din 300 de membri, dintre care 10 locuri sînt rezervate femeilor. Cele două părţi ale Pakistanului dau un număr egal de deputaţi. Dreptul la vot îl au toţi cetăţenii de la vîrsta de 21 de ani.

Ţările lagărului socialist privesc cu simpatie proclamarea Republicii Islamice Pakistan, deoarece marchează întărirea continuă a independenţei naţionale a acestei ţări. Cu toate că unele cercuri conducătoare ale Pakistanului s-au dedat în trecutul apropiat la atacuri şi calomnii adresa U.R.S.S., totuşi Uniunea Sovietică — consecventă politicii sale de pace şi coexistenţă cu toate popoarele lumii — a dovedit în repetate rînduri că doreşte să aibă cele mai bune relaţii cu Pakistanul. Răspunzînd unor întrebări puse de redactorul agenţiei „United Press of Pakistan", N. A. Bulganin arăta că deşi Uniunea Sovietică este adversara grupărilor militare de felul S.E.A.T.O. sau pactului de la Bagdad, la care participă Pakistanul, relaţiile de prietenie între cele două ţări „ar putea să se întemeieze pe cunoscutele cinci principii ale coexistenţei paşnice, care au fost puse deja la baza relaţiilor dintre U.R.S.S., India, Republica Populară Chineză, Birmania şi alte ţări". În cadrul aceluiaşi interviu, N. A. Bulganin a spus că Uniunea Sovietică este gata de asemenea să dezvolte cu Pakistanul colaborarea reciproc-avantajoasă în domeniul economic, tehnic, cultural.

Dorinţa de pace şi coexistenţă cu Pakistanul a fost reafirmată de A. I. Mikoian în mitingul de la Caraci, în ziua de 23 martie. Conducătorul delegaţiei sovietice la festivitatea proclamării Republicii Pakistan a arătat cu acest prilej — în aplauzele entuziaste ale asistenţei — că „dezvoltarea relaţiilor de prietenie şi bună vecinătate dintre U.R.S.S. şi Pakistan, pe baza principiilor încrederii şi respectului reciproc, va constitui fără doar şi poate o nouă contribuţie la cauza întăririi păcii în întreaga lume".

După cîteva zile, la prima şedinţă a Adunării Naţionale a Republicii Islamice Pakistan, preşedintele Republicii, Iskander Mirza, a declarat că ţara sa va duce de acum înainte o politică de prietenie cu toate ţările. El şi-a exprimat speranţa în îmbunătăţirea relaţiilor cu vecinii Pakistanului — Afganistanul şi India. În cadrul aceleaşi sesiuni a Adunării Naţionale, unii fruntaşi politici pakistanezi au declarat că ţara lor „trebuie să ducă o politică de pace şi să nu depindă de puteri străine". De asemenea, ei au cerut ieşirea Pakistanului din S.E.A.T.O. şi pactul de la Bagdad. Într-adevăr interesele vitale ale poporului pakistanez, interesele păcii şi securităţii popoarelor asiatice, cer ca aceste declaraţii ale şefului statului pakistanez şi ale celorlalţi fruntaşi politici să se transforme în fapte.

DANIEL RUSU

„Scînteia tineretului"
29 martie 1956 pag. 4-a

Actualităţi sportive

■ În vederea întîlnirii internaţionale de box care va avea loc la 14 aprilie la Bucureşti cu echipa tineretului din R. P. Polonă, tinerii boxeri romîni selecţionabili vor evolua sîmbătă cu începere de la ora 18,30 în cadrul unei reuniuni de verificare programată în sala Giuleşti.

■ La 27 martie s-a desfăşurat în sala Minerva din Amsterdam prima rundă a meciului-turneu al candidaţilor la titlul mondial de şah. În centrul atenţiei numeroşilor spectatori a fost partida dintre marii maeştri sovietici Keres şi Bronştein. Keres a ales vechea deschidere a nebunului şi partida a intrat într-o fază de mari complicaţii tactice. Partida s-a întrerupt cu un avantaj minim de partea lui Keres. Partidele Smîslov (U.R.S.S.) — Szabo (R. P. Ungară) şi Filip (R. Cehoslovacă) — Spasski (U.R.S.S.) s-au terminat remiză. Partidele Gheller — Petrosian şi Panno — Pilnik s-au întrerupt.

■ Miercuri dimineaţa a părăsit Capitala cu avionul, plecînd la Luxemburg pentru a participa la campionatele mondiale de scrimă rezervate juniorilor, echipa reprezentativă a R.P.R. Din echipă fac parte Maria Taitiş, Olga Orban, Ecaterina Orb, T. Mureşan, I. Tatar, A. Mezei, L. Horvath şi alţii.

Campionatele mondiale de scrimă pentru juniori se vor desfăşura în oraşul Luxemburg între 30 martie şi 4 aprilie, reunind tineri sportivi din R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, Italia, Franţa, Elveţia, R.P.R., Austria şi alte ţări.

■ Federaţia internaţională de box amator (A.I.B.A.) a hotărît ca ediţia din anul 1957 a campionatelor europene de box să se desfăşoare la Praga în luna mai sau iunie.

Spectacolele de azi

Patria: Festivalul filmului italian: Cavalerul fără lege; *Magheru, Înfrăţirea între popoare, El. Pavel*: Sfîrşitul unei cariere; *Republica, Filimon Sîrbu, Bucureşti, Al. Sahia*: Bel Ami; *V. Alexandri, I. C. Frimu, Flacăra, 1 Mai, Libertăţii*: Serenada străzii; *Lumina*: Drum periculos; *Rahova*: La marginea oraşului; *Victoria*: Fetele din piaţa Spaniei; *Maxim Gorki, Timpuri Noi*: Prietenia marilor popoare; *Al. Popov, Mioriţa, N. Bălcescu*: Accidentul; *Griviţa*: Vagabondul (seria I); *8 Martie*: O călătorie în epoca preistorică; *V. Roaită*: Furtuna echinocţiului; *Cultural, Munca*: Star fără voie; *Unirea*: Muzică şi dragoste; *Const. David*: Soldatul Ivan Brovkin; *T. Vladimirescu, Volga*: Reprezentaţie de gală; *Carpaţi*: Tata, mama bona şi... eu; *Arta, Popular*: Poveste neterminată; *Moşilor*: Căi albastre; *23 August*: Vagabondul (seria II); *Donca Simo*: Matrozul Cijik; *Ilie Pintilie, Aurel Vlaicu*: Trei starturi; *M. Eminescu*: Tinereţe zbuciumată; *8 Mai*: Altura; *Olga Bancic*: Rio Escondido; *Coşbuc*: Desfăşurarea şi Ilie face sport.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52